Poštarina plaćena u gotovu.

GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA





1929

IZDAJU ISUSOVCI
ZAGREB – 1. P. P. 147

God. 38. Lipanj 1929. Broj 6.

26390

GLASNIK PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

S DOPUŠTENJEM CRKVENE VLASTI IZDAJU ISUSOVCI U ZAGREBU.

Blagoslovljen od sv. Oca pape i mnogo puta preporučen od hrv. biskupa, jedino je glasilo Apostolstva molitve, bratovštine Presv. Srca Isusova, Vojske Srca Isusova proti psovki, Djevojačkih društava za naknadnu sv. pričest. Izlazi svaki mjesec.

Pretplata »Glasnika Presvetoga Srca Isusova« iznosi u godini 1929. za cijelu godinu s poštom ili na ruke 15 dinara, za Ameriku ½ dolara; Italiju 8 lira; broj je čekovnog našeg računa u Trstu 11/3889. Pretplatnici iz Ugarske plaćaju 2 pengö i 50 fil. i u Budapesti je broj našeg čekovnog računa 59.682.

Narudžbe, pretplate, reklamacije i darovi šalju se:

UPRAVA »GLASNIKA SRCA ISUSOVA«.
ZAGREB I. PALMOTIĆEVA ULICA 31. Pp. 147.



GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 38. Lipanj 1929. Broj 6.

ŠTUJMO PRESVETO SRCE NAKNAĐIVANJEM.

Nakana Apostolstva molitve u lipnju blagoslovljena od sv. Oca.

Za čudesnih ukazanja u Lurdu rastužilo bi se češće lice blažene Gospe i ta bi se tuga odrazivala odmah na licu njezine male Bernardice. Radi čega je bila ta žalost? Nebeska se Majka spominjala grješnika i govorila djevojčici: »Moli za jadne grješnike, moli za ovaj tako izopačeni svijet!« Drugi put je Gospa uzdahnula: »Pokora, pokora, pokora!« I Bernardica je sva u suzama i jecajući ponovila narodu te riječi. Ta za to se je i ukazala Neokaljana u Lurdu, da se bori protiv grijeha, da poziva svijet na pokoru.

Kakovu su pokoru činili toliki sveci Božji! Kakve su teške postove vršili, kako su svoje tijelo mrcvarili, kako se ponizivali! I to nesamo oni, koji su prije teško vrijeđali Boga, već i najnevinij kao jedan sveti Alojzije, kao sveti prosjak Benedikt Labre i mnogi drugi. Zašto su se oni nemilo bičevali i onako jadno hranili? Zato, jer ih je boljelo, ljuto boljelo, kad su gledali, kako bešćutni, okrutni, nemilosrdni ljudi vrijeđaju Boga, koga su oni ljubili silnom ljubavi. Tukli su sebe, da svojim mukama nadoknade kako tako onu čast, što ju je najboljemu, najdivnijemu, najnježnijemu Srcu Isusovu, otimao svijet grijehom.

U krasnoj, našim čitateljima dobro poznatoj poslanici sv. Oca »Milosrdni Otkupitelj« istaknuo je Pijo XI. osobitim načinom ovo naknađivanje Presv. Srcu i odredio, da Mu se na Njegov blagdan daje poniznom molitvom javno i svečano ta naknada. O da, mi danas imamo kud i kamo više razloga da činimo, na što nas nuka sv. Otac, nego što su imali kršćani ikad u prijašnja vremena. Imamo zašto da zadovoljujemo Božanskom Srcu za svoje i tuđe grijehe.

Neprijatelji Kristovi. Koliko ih je danas među krštenima i nekrštenima, među muškarcima i ženskima, među starima i mladima, među obrazovanima i neukima! Da ne govorimo o meksičkim siledžijama, što prolivaju već tri godine krv djece Božje; da ne govorim o surovim boljševicima, koji proglasiše svojim svecem Judu Iškariota — evo nam dosta jada i kod kuće, ako samo hoćemo da ga vidimo. Baptisti, adventisti i kako se sve ne zovu ti sijači sotonina sjemenja, obilaze bez zapreke i zavode neuke u krivovjerje šireći lukavo otrov u kojekakvim knjigama i listićima. Židozidari ne miruju nastojeći da što bolje skuče Crkvu i učine je ropkinjom, da ukradu Boga iz srca djece, da otmu škole Kristu. Njihovi i njima blizi listovi sipaju dan na dan otrovne bacile, koji uništavaju vjeru i stidljivost. Ljudi bez duše, željni samo gadnoga dobitka, izlažu ružne slike, prodavaju bezbožne i besramne knjige, daju u kinima i teatrima blatne predstave, žrtvuju silan novac, da dopreme u Zagreb crnu plesačicu, slave je u novinama i pljeskaju njezinim bestidnim kretnjama, dok tisuće siromaha i sirota ginu od glada. Sjetimo li se još tužnih otpalih svećenika, drske nepristojnosti napola golih ženskinja, mnogih boljševizmom okuženih radnika, punih mržnje na Boga, eto nam pred očima premnogih muka, na koje udaraju Srce Isusovo neprijatelji. A kakvi smo mi —

Prijatelji Kristovi? Koliko ima naših ljudi, koji vjeruju i idu u crkvu, a izgovaraju one psovke, što se iz svih hrvatskih krajeva dižu kao gadna bogohulna pjesma na užas nebu, na veselje paklu! Kako je malo sve ono, što se radi protiv te grozne i sramotne opačine! Imamo majka, koje će i češće primati svete sakramente, a ne će se žacati da pođu s kćerima na ples, na nedolični današnji ples uz divljačku muziku, pa makar to bilo i u korizmi, kad Crkva tuguje radi muke Isusove i propovijeda pokoru. Imamo djevojaka, makar one bile i u katoličkim društvima i među kćerima Marijinim, makar i svaki mjesec i češće pristupale k stolu Gospodnjem, koje bez straha svašta čitaju, svašta gledaju, upuštaju se u pogibeljna drugovanja, a zagledaju li se, udat će se za prvu kukavicu, poći će za inovjerca, i Krista će ostaviti samo da dobiju muža! Nismo bez mladića, koji su i u katoličkim organizacijama, a o svojoj vjeri znaju malo više, nego djeca iz drugoga razreda pučke škole, katkad možda ni toliko. A nemar tolikih katolika za sv. sakramente, pogrđivanje Sakramenta ljubavi, osobito od osoba Bogu posvećenih...!

Upravo na ove se tuži Gospodin po proroku: »Da me neprijatelj moj pogrđuje, podnio bih, i da se diže na me onaj, koji me mrzi, sakrio bih se pred njim. Ali ti, koji si drugi moj ja, ti moj pouzdanik i prijatelj, koji si skupa sa mnom uzimao slatko jelo...« Ps. 54, 13—15. I na drugom mjestu: »Sramota mi je slomila Srce, i ja sam bolan; očekujem, da mi se tko smiluje, no uzalud, da me tko utješi, ali ga nema. Ps. 68, 21. 22.

Utješimo Gospodina! Kako? Priđimo i gledajmo Ga raspeta na križu, promišljajmo: tko je to tu i zašto je tu...? U Službi na blagdan Presv. Srca i u osmini njegovoj moli sv. Crkva:

»Gle kako naši oholi **I ljuti grijesi raniše** Božansko Srce nevino, Što nije tog zaslužilo!	»Zavitla vojnik sulicom **A naš je prijestup upravi,** I gvožđu šiljak okrutan Opakost naša naoštri...«

Ne gledajmo Ga hladno, već nastojmo probuditi u srcu bol radi svojih grijeha, koji počiniše ovu strahotu od Sina Božjega. Probudimo svetu mržnju, mržnju na grijeh i odlučimo: radije podnijeti svaku muku, radije umrijeti najgorom smrću, neg ikad više ni teškim ni posve svojevoljnim lakim grijehom rastužiti to milo Srce.

Čistimo često svoju dušu u sv. ispovijedi. Činimo svaki dan barem kakvu malu pokoru, kakvu malu žrtvicu, zakraćujući sebi koji zalogaj ili kakvu dopuštenu zabavicu ili ugodnost, i prikazujmo te »u naknadu za naše uvrede«. Majke, učite djecu već od prvih dana, da se svaki dan odreknu kakve malenkosti, n. pr. jednog slatkiša »za grijehe ljudi«. O koliko ćete dobro učiniti djeci, ako ih na to naučite! — Ove pokore pa svagdanje križeve svoje združujmo skupa s mukama Isusovim na križu, i prikazujmo ih opet »za naše uvrede«, za uvrede svih ljudi, prijatelja i neprijatelja Isusovih.

Slušajmo rado sv. Misu. U njoj Isus ponavlja Žrtvu križa, neizmjernu naknadu uvrijeđenoj božanskoj Pravdi za grijehe ljudske. Združimo sa Srcem neokaljanoga tajinstvenog Janjeta u sv. Misi svoja srca i prikazujmo ih skupa s njim za grijehe ljudske.

O koliku ćemo utjehu pribavljati ranjenomu, dan na dan tako užasno pogrđivanomu Srcu Sina Božjega, koliko ćemo koristiti duši svojoj i drugim dušama, ako tako razmišljavanjem zađemo što dublje u muku Isusovu i naknadu, što ju je ona dala Bogu; ako često, po mogućnosti i svaki dan slušamo s pravom pobožnošću sv. Misu! Iz tih božanstvenih vrela crpst ćemo svaki dan novu snagu, da činimo pokoru, da djelujemo kao apostoli za spasenje bližnjega, da vojujemo za kraljevstvo Krista Kralja.

Tu ćemo pretvoriti srca svoja u zlatne posude, iz kojih će se neprestano dizati k bijelim rukama slatke Majke, naše Pomiriteljice s Bogom, najljepša mirisna naknada, a Ona će je prikazivati Srcu Sina svoga i po Njemu Presvetom Trojstvu za grijehe naše i svega svijeta. Tu ćemo izučiti da štujemo Presv. Srce u duhu pokore i naknade, da molimo iz dna duše molitvu Crkve na Njegov blagdan:

Bože, koji nam se dostojiš milosrdno darivati beskrajno blago ljubavi u Srcu Sina svoga ranjenu našim grijesima, daj, molimo, da pobožno ga časteći svojom bogoljubnosti ujedno mu i dostojno zadovoljujemo po dužnosti. Amen.

Milan Pavelić D. I.

MISIJSKA NAKANA U LIPNJU.

Pomažimo širenje dobrog štiva u misijama.

Mnogi od nas krivo misle, da domaći svijet u misijskim stranama nema nikakva prosvijećenja. Afrički crnci čak imaju već danas i knjiga i novina u svojim jezicima. Japan ima 300 novina, koje izlaze svaki dan. Neznabošci prevode u svoje jezike knjige iz evropskih jezika. O katoličkoj se vjeri malo što govori u tim spisima, a i to je najčešće protiv nje, jer dolazi od protestanata i bezbožaca. Naši misijonari rade sve, što mogu. Po svim katoličkim misijama ima već 100 štamparija, od toga u samoj Africi 40.

Od kolike je koristi štampa u misijama, vidi se i iz rada u Isusovačkoj indijskoj misiji u Tričinopolu. Tu je uz sveučilište započela da radi prije 20 godina i štamparija. Do pred 2 godine izišlo je iz nje 176 knjižica i 93 letaka. Nedavno je upravitelj štamparije dobio pismo od jednog brahmanskog učenjaka, doktora filozofije, koji zna mnoge stare i nove jezike. Taj piše, da je dobio jednu od spomenutih knjižica iz te štamparije i veli: »Što sam god dosad znao o katoličkoj vjeri, bilo je iz protestantskih knjiga... sad vidim, da mi valja zaboraviti, što sam iz njih zlo naučio, prije nego ću dalje u proučavanju vjere«. U Tričinopolu izlazi od 1909. i list »Zvijezda Jutarnjica«, koji lijepo brani katoličku istinu, rješava vjerske sumnje onima, koji mu šalju pitanja, uživa velik ugled pače i kod protestanata, obraća i pripravlja obraćenja.

Što vrijedi o tome mjestu, vrijedi i svagdje u misijama. Zato molimo u lipnju, da katolici uvide korist dobre štampe u misijama i da je pomažu darovima.

O SRCE ŠKRINJO.

O Srce, škrinjo presveta
Ne ropskog starog zakona,
Već novog, punog milosti
Proštenja i milosrđa!

O Srce, novog zavjeta
Neoskvrnjeno svetište,
Nov hrame ljepši, zastore
Prikladniji od razdrtog!

Zapovjedila ljubav je,
I koplje te otvorilo,
Da ljubavi nevidljive
Mi rane štovat možemo.

Taj znak je višnje ljubavi
I bol i milost ranila,
Krist u njem kao svećenik
Prikaza žrtvu dvostruku.

Tko ljubeznog da nè ljubi?
Tko spašen da ga nè traži
I u tom Srcu velikom
Ne nastani se zauvijek?

Sva slava Tebi, Isuse,
Što livaš milost iz Srca,
I Ocu s Duhom preblagim
U vječne vijeke vjekova. Amen.

Crkvena pjesma na blagdan Srca Isusova.



»Premda je on bio u obličju Božjem, nije se gramžljivo držao svoje jednakosti s Bogom, nego je poništio sam sebe i uzeo obličje sluge, postao jednak ljudima, u svemu se svom držanju našao kao čovjek. Ponizio je sam sebe postavši poslušan do smrti, do smrti na križu. Zato je i Bog uzvisio njega i dao mu ime, što je iznad svakog imena, da se na ime Isusovo pokloni svako koljeno na nebu, na zemlji i u paklu, i svaki jezik prizna na slavu Boga Oca: »ISUS KRIST JE GOSPODIN«. Filipljanima, 2, 6 11.

PLOD SVETE ISPOVIJEDI.

Za vladanja Ljudevita XV., franceskoga kralja, življaše glasoviti propovjednik o. Briden. Kao osobiti govornik propovijedaše on riječ Božju po svim mjestima velike Franceske s vrlo dobrim uspjehom. Mnogima je vratio duševni mir, što su ga uzalud tražili u svjetskim slastima. Jednom propovijedaše u nekom ovećem gradu, kad dođe u crkvu stari vojnički časnik, ne iz pobožnosti, već samo da čuje toga glasovitoga govornika. Propovjednik je upravo govorio o potrebi i koristi dobre ispovijedi. Razlagao je opširno, kako je nesretan kršćanin, koji živi u smrtnom grijehu, i koliki duševni mir dobije grješnik, koji očisti dušu u sakramentu sv. pokore.

Časniku se način govora vrlo dopao. Na svršetku je bio potpuno uvjeren, da je sve živa istina, što se govorilo i pisalo o tom glasovitom propovijedniku. Razmišljao je o riječima, što ih je čuo. Osobito ga zaokupiše riječi, kojima je govornik dokazivao, kako veliki duševni mir dođe u srce grješnika poslije sv. ispovijedi. Ganut milošću Božjom pođe k redovniku i zamoli, da bi ga ispovijedio. Poslije ispovijedi oćuti u duši toliki mir i zadovoljstvo, da je kličući od veselja pošao u sakristiju, gdje je bilo više osoba, te im počeo govoriti: »Molim, gospodo, da me blagohotno saslušate. Nikada u svom životu nisam uživao takovog mira, nikad nisam bio tako veseo, kao sada, kad sam odložio teško breme svojih grijeha. Uvjeren sam, da ni naš kralj, koga sam služio trideset i šest godina, nije tako sretan, kako sam ja sada u ovom trenutku. On ima doduše zlata i svakog blaga, čega ja nemam, no nije sigurno bio nikada tako zadovoljan, kao što sam ja sada. Budite tako dobri i molite se za me, da po milosti Božjoj zadovoljim pravednosti Gospodina Boga«.

Pisac ovog istinitoga događaja dodaje, da je taj časnik bio uslišan. Bog mu je dao milost i činio je pokoru još nekoliko godina, zatim ga je uzeo u vječni život, gdje vlada pravi vjekoviti mir.

Tišti li te, čitatelju, grješno breme, pa si možda i više godina izostavio kršć. dužnost, nisi se s Bogom izmirio i ne osjećaš u sebi pokoja, tad nasljeduj ovoga časnika, pođi što prije k sv. ispovijedi. Gospodin je Isukrst uskrsnuo od mrtvih, ustani i ti iz grješnoga spavanja i naći ćeš ovdje i u vječnosti onaj mir, o kojem je On rekao: »Mir vam ostavljam, mir svoj vam dajem«.

† Franjo Štefan.

Molimo sve, koji nisu još podmirili pretplate, bilo za ovu ili prošlu godinu, da to učine odmah, jer bismo inače bili prisiljeni obustaviti im list. Tko je pak primio i Kalendar Srca Isusova, nek pošalje i dug za nj. Novac se šalje pošt. čekom br. 33.896.

UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA ZAGREB I. 147.

PRED PRESVETIM SAKRAMENTOM.

Sv. Margareta Alakok znala je naći vremena, da se moli i klanja Presv. Srcu Isusovu u Oltarskom Sakramentu. U svetačne dane, kada nije bila zabavljena kućnim poslom, rado bi gotovo cijeli dan sprovela pred Isusom u Presv. Skramentu. Teško joj je bilo odijeliti se od Isusa, koga je svim srcem ljubila.

Njezina se pobožnost odrazivala u nutarnjem i vanjskom počitanju. Cijelo je vrijeme sklopljenim rukama klečala, nepomično se držala, nije se ni naslanjala. Kroz to je vrijeme upirala pogled jedino u svetohranište, gdje Isus od ljubavi prama nama boravi dan i noć.


Kraljica svećenika.

Zadubljena u molitvu nije se nikad obazirala, što se oko nje događa. Ako bi se za čas rastresla, odmah se skrušeno kajala i duboko ponizivala. Tu je svoju pogrešku oplakivala teškom pokorom. Kad su je pitale redovnice, čemu čini veliku pokoru za te malenkosti odgovarala bi: »Božanski me je Spasitelj poučio, da ga veoma žalosti naš nemar i mlakost u molitvi. Vrijeđa ga naša rastrešenost i mlakost kao i slabo vladanje za vrijeme sv. Mise. Radi ovih nedostataka gube duše Bogu posvećene mnoge milosti«.

Promisli, kako se ti vladaš u crkvi. Imaj na umu, da se nalaziš pred Bogom, komu treba da se moliš. Žalosno bi bilo, da ga tu vrijeđaš svojim vladanjem.

S. Dragičević D. I.

Svijet pjeva: »Jedi, pij, uživaj!« Nebrojeni ga slušaju i pjevaju skupa s njim. Pjesma počinje veselo, svršava tužno. Kao lice čovjeka, koji se opio: s početka kao pun mjesec, na kraju ko kiseli krastavac. Žalost na zemlji, a kakva istom iza smrti! — Isus kaže: »Odreci se sebe, uzmi križ svoj i idi za mnom!« Mnogi i Njega slušaju. Pjesma počinje malko kao korizma, ali u njoj uvijek prosijava uskrsna nada, biva sve vedrije, lakše i napokon dolazi Uskrs, dolazi Aleluja bez svršetka. — Eto dva puta, trećega nema. Biraj! Ako imaš glavu i u njoj makar najmanje zrnce soli, brzo ćeš odabrati. A kad odabereš, privini se odlučno Isusu, njegovim božanskim grudima, iz kojih ćeš crpsti snagu, da odlučno koračaš. Onda će sve boli postati slatke.

TKO ĆE PODIĆI DOM GOSPODNJI?

Što veli David svomu Sinu? David reče Salamunu: »Sine, Gospodin će biti s tobom i bit ćeš sretan, te ćeš sazidati dom Gospodina Boga svoga. I evo pripravio sam za dom Gospodnji stotinu tisuća talenata zlata i tisuću tisuća srebra, a mjedi i gvožđa bez mjere. I drva i kamena pripravio sam, a ti dodaj još«. I. Dnevnika 22. I vama je, čitaoci, dao Bog, da pomognete podići Dom duhovnih vježba u Zagrebu za vas hrvatski narod. Jeste li i vi spremni dati od svojega kao David i Salamun?

Što je učinio Salamun? »I naumi Salamun da zida dom imenu Gospodnjemu. I odbroji 70 tisuća nosilaca i 80 tisuća, koji će klesati kamen u gori, i 3.600 nastojnika nad njima« II. Dnevnika. To je veliko srce, koje ne pozna škrtosti, kada se radi o Bogu.

Zar je Dom duhovnih vježba dom Gospodnji? Ta u njemu će se prinositi sv. Mise; to je dom molitve i Božjih razmatranja; mjesto neprestanih obraćenja; kuća Marte i Marije. U Ljubljani je podignut Dom duhovnih vježba pred 4 godine. Potrošeno je za nj preko milijun dinara, sve na dug. Sada je dug isplaćen. Isplatiše ga plemenite slovenske duše uvidjevši, koliko dobra čini takav dom.

Kako ćemo podići ovaj dom u Zagrebu? Tko pošalje na uredništvo Glasnika i jedan dinar za opeku ili 100 dinara za metar zida, taj pomaže zidati ovaj dom. Članovi uplate godišnje 10 dinara ili odjednom 100 dinara. Ima i članova, koji uplate tisuću dinara; imućniji mogu dati i deset tisuća dinara za jednu sobu, koja će dobiti njihovo ime. Novac se šalje našim čekom ili se nabavi na pošti ček i na njemu se napiše naš broj čeka 36.500.

Uplatiše po 10.000 d V. G., P. R.; po 100 d za metar zida M. Dermelc, M. Ratković; za cigle: po 1 d: Marko Benaković, Jakob Dimšić, Kata Marković, Ivan Dorić, Tomo Lučić; po 2 d: Ivan Lučić, Josip Lučić, Bara Lučić, Janja Dorić, Manda Benaković, Marija Marković, Frana Marković, Marko Čajo, Tera Lučić; po 3 d: Pavo Dorić; po 4 d: Mika Lučić, Tomo Benaković, Đuro Marković; po 5 d: Josip Lučić, Stipa Lučić, Marija Kocić, Luka Dorić, Franjo Marković; 10 d: Tonka Lučić, Adam Markovič, Marica Bašlinović.

Novi članovi: E. Kornfeind, Agica Kotarski, Marija Kocić, Marko Čajo, Marija Lučić, Manda Čajo, Mato Blažanović, Sofija Tadić, Barica Odić, Cecilija Kolonić, Antonija Cvitak, Marija Glaser, Ivka Pažanin, Marija Prkić, Marija Borozan, Matija Ozretić, Dujka Marinić, Vicko Gabelić, Josip Franović, Mijo Ratković, Marija Matković, Juraj i Marija Porodec, Anka Rom, Jelka Zec, Anđa Zec, Ruža Mauzer, Luca Vukadinović, Kata Malić, Ljubica Šumanović, Elvira Togokal, Kata Debeljak, Marija Pelc, Slava Bošnjaković, Berta Ožegović, Anđela Blažeković, Sofija Stajdoh, Kriste Horvat, Sofija Brdarić, Josipa Haekl, Anka Labaš.

Svima darovateljima toplo zahvaljuje, a nove članove moli, neka i druge potaknu, da pristupe u **Društvo sv. Ignacija** i tako pomognu zidati Dom Gospodnji. **A. Alfirević D. I. Zagreb I 147.**

SLATKO SRCE ISUSOVO!

Slatko Srce Isusovo,
Ti najdraže moje slovo,
Kad te usta napomenu,
Okušaju slast medenu!
Duše moje slatko vrilo,
Uzdiž' me k sebi milo,
Da sa sebe breme skinem
I u tebi otpočinem.
Podaj meni volju jaku,
Daj mi proći kušnju svaku,
Daj mi podnit i smrt istu,
Da sačuvam dušu čistu.

Ti prosvitli mlade čete,
Da u sveto zvanje lete,
Prinose ti rajskog dara
Kod lipoga tvog oltara.
Blagoslovi svećenike,
Svoje drage namisnike,
Što u Tvojem vinogradu
U svakom se trude radu:
Nek ne pušta niti jedan
Puk nauke tvoje žedan,
Već ga k tebi upućuju,
Pravi put mu pokazuju.

Redovnike, časne oce,
Naše vire čuvaoce,
Što se za te vazda znoje,
Pod okrilje primi svoje.
I težaka mog zemljaka,
Što od zore kopa, ore,
U radu mu daj veselje,
Ispuni mu dobre želje.
Pomozi nam ubogima,
Svima pravim kršćanima,
Da te ovdi proslavljamo
A u raju uživamo. Amen.

Ivo Čakalić, seljak

U MJESECU SRCA ISUSOVA.

Mjesec je lipanj. U jednoj crkvi grada N. ovaj je mjesec na osobit način posvećen Presv. Srcu Isusovu. Ovamo dolazi svake večeri pobožni narod u velikom broju da sluša propovijed i bude kod blagoslova.

Prošao lipanj. Prvog srpnja navečer i opet došla u istu crkvu jedna pobožna štovateljica Presvetog Srca. Njoj bi bilo najdraže, kad bi lipanj ispunio barem još koji dio godine. Tako joj je neobično bez večernje svečanosti. I ove se večeri dugo molila pred oltarom Srca Isusova. Napokon opazi, kako se u njezinoj blizini žarko moli neki čovjek. U prošlom je mjesecu i on slušao propovijedi i bio kod blagoslova. Često ga je vidjela na istom mjestu. Izišavši iz crkve upozna se s njim.

— Iza posla, pripovjedao joj taj čovjek, išao sam svaki dan s prijateljima u gostionicu. Tu smo se do u kasnu noć igrali karata.

Prije tri tjedna svadio sam se za igre s jednim igračem. Zamalo da nije došlo do tučnjave. Napokon sam se rasrdio, bacio karte i otišao van. Ali kamo da pođem? Možda kući? Toga nijesam mogao učiniti, jer bi se žena i djeca začudili, kad bi me vidjeli tako rano kod kuće. Imao sam nešto novaca kod sebe. Pošao sam i u blizinu ove crkve kupio nešto, da založim. Večeru sam brzo svršio. Šta sada? Sjedio sam na jednoj klupi i gledao, kako silan svijet ulazi u crkvu. Začujem i orgulje. Sigurno je unutra nekakva velika svečanost. Radoznalost me povuče i ja iza 16 godina zavirim u crkvu. Otkad sam se vjenčao, nijesam bio u njoj. Moja je žena čula od mene mnogu gorku riječ, kad me je molila, da barem nedeljom pođem s njome k svetoj Misi. U svojoj sam kući već davno bacio sa zida svete slike i spali ih. Sačuvao sam samo jednu sličicu, nje nijesam mogao uništiti. Bio je to dar, što mi ga je dala pokojna baka, kad je ležala na smrtnoj postelji.

— Dijete moje, govorila mi je, ja sam siromašna, ne mogu ti ništa ostaviti za uspomenu. Imam samo ovu sličicu. Nju ti poklanjam. Čuvaj je kao svetinju. — Iza tih je riječi baka preminula. Tu sam sliku uvijek čuvao. Držao sam je u stolu. Istom sam je jučer izvadio odanle s odlukom, da ću je uvijek nositi sa sobom.

I čovjek izvadi lisnicu, da pokaže sliku. Već je požutjela. Prikazivala je Srce Isusovo obavijeno trnovom krunom. Ispod slike je bilo napisano: »Ljubav Srca Isusova«.

S ganućem promatrala je pobožna žena tu sličicu. Opazila je također, kako je radniku kanula suza iz oka.

— Moja je žena, nastavi on, odmah pala na koljena, čim je čula od najstarijeg sina, da sam izvadio iz saola sliku. Svake večeri molila se ona s djecom: »Presveto Srce Isusovo, dovedi oca poslirada k nama! Ne daj mu u gostionicu!« Kad opet večeras budem to čuo, reći ću joj, da već tri sedmice nijesam uvečer bio u gostionici nego u crkvi. Ona mi ne će moći da mi vjeruje... Odsada ću s čitavom obitelji svake prve nedelje u mjesecu na svetu pričest«. **M.**

POMIRNA MOLITVA NA DAN PRESV. SRCA ISUSOVA.

»Odlučujemo i zapovijedamo, da se svake godine na dan Presvetoga Srca Isusova U SVIM CRKVAMA PO SVEMU SVIJETU svečano ovrši istim riječima, prema obrascu, koji je priložen ovoj poslanici, pomirna molitva ili naknada našemu premilom Spasitelju, da se njom oplaču naši grijesi i dade zadovoljština za pogažena prava Krista, vrhovnoga Kralja i ljubaznoga Gospodara«. Papa Pijo XI. u poslanici »Milosrdni Otkupitelj« 1928.

Ta se molitva nalazi prevedena u Glasniku Srca Isusova 1928. broj 9. strana 260. Naša uprava ju je dala odštampati sa lijepom sličicom Presv. Srca. Komad stoji Din 1.— Narudžbe prima:

UPRAVA GLASNIKA S. I. ZAGREB I. PP. 147.



ČUDESNO ŠIRENJE KRŠĆANSTVA.

— Govorili smo, Ivane, o čudesima, kojima je Bog potvrdio istinitost naše vjere. Među ova čudesna djela treba ubrojiti i širenje naše vjere po svijetu.

— Zašto?

— Rekao sam ti, da je čudo ono, što može izvesti samo Bog. Prema tome želim ti dokazati, da se raširenje naše vjere ima pripisati samo svemogućnosti Božjoj. A da se tom uvjeriš, dosta će biti, ako imaš na pameti:

1. Da je nauka naše vjere odmah u svojim početcima naišla na takve teškoće, kojima bi sigurno morala podleći, da je Bog nije štitio na osobit način;

2. da pomagala, što ih Isus odabrao za širenje svoje nauke, nijesu na ljudsku govoreći nikako bila za to prikladna;

3. da je uza sve to uspjeh Isusovih apostola i njihovih nasljednika bio upravo silan.

Ponajprije nauka naše vjere naišla je odmah u svojim početcima na vrlo velike t e š k o ć e.

Dosta je pogledati, za čim je išla kršćanska vjera. Ona je imala oboriti poganske bludnje. Poganske hramove imale su zamijeniti kršć. crkve. Mjesto poganskih oltara morali su se podići kršćanski, na kojima će se prikazivati Bogu sam njegov Sin. Kršćanstvo je navijestilo poganstvu rat bez primirja, rat, u kojem poganstvo mora pasti.

— Uistinu teška stvar!

— Dakako. Što je poganin prije ljubio, sad mora mrziti; čemu se prije klanjao, sada mora pogaziti; za čim je prije težio, od toga sada mora bježati.

Poganski vladari, rimski cezari, tražili su od svojih podanika, da im se klanjaju kao utjelovljenim božanstvima. Kršćanstvo ustaje proti toj opakoj porabi vlasti, pa vladarima rimskim, pred kojima je drhtao čitav svijet, govori jasno i odrešito: Ne, vama se nitko ne smije klanjati, već se vi morate pokloniti, znate komu? Onomu, što ga nedavno u Judeji dao raspeti vaš Poncije Pilat...

Eto za čim je išla nauka naše vjere. Ona je imala uništiti pogansku vjeru. Kršćanstvo je imalo s temelja preurediti i vjerske i državne uredbe poganskoga svijeta.

— Zašto i državne?

— Zato, jer su vjera i država poganska bile tako usko spojene, da ih je nemoguće bilo rastaviti. Tko je dirnuo pogansku vjeru, taj je dirnuo i državu. U rimskoj je državi vladar bio i najviši svećenik. Stoga je lako razumjeti, što je cijelo carstvo rimsko diglo na kršćanstvo kuku i motiku.

Kršćanstvo je zametnulo borbu s poganskim strastima. I njih je trebalo uništiti. Mjesto nečistoće mora zavladati čistoća; mjesto krađe pravda; mjesto mržnje ljubav; mjesto laži istina. Strašna je strast i sama po sebi, kamo li, ako ima još u rukama i oružje, d se osveti.

— Zaista!

— A eto, državna je sila zajedno s poganskom mržnjom i sa strastima udarila na Crkvu Isusovu. I Crkva je morala proći kroz krvavo progonstvo, koje je trajalo 300 godina. Koliko se puta kroz to vrijeme pijesak u rimskim gledalištima napio mučeničke krvi Kristovih boraca! Koliko su se puta naslađivale oči okrutna svijeta gledajući, kako divlja zvjerad kolje i trga nedužne kršćane! Koliko je kršćana radi nauke Isusove poginulo u tamnici, vodi i vatri! Trista se godina pojilo rimsko poganstvo krčćanskom krvlju, dok se napokon nije u njoj utopilo.

I uza sva ova progonstva kršćanstvo se ipak vrlo brzo širilo. Već polovicom drugoga stoljeća piše Tertulijan poganima u svojoj obrani vjere: »Istom smo jučer došli na svijet, a ipak smo napunili i vaše gradove i vaše otoke i vaše tvrđave; ima nas u vašim skupštinama, u vašim vojničkim taborima, u svim narodnim slojevima, u samoj carskoj palači, u senatu, među sucima. Samo nas na jednom mjestu nema: u vašim hramovima. Te jedine smo ostavili vama«.

Iza trista godina žestoke borbe kršćanstvo je izvojštilo sjajnu pobjedu. Rimsko se carstvo zajedno sa svojim cezarom na čelu poklonilo raspetom Galilejcu. Mjesto poganskih hramova digle se kršćanske crkve. Mjesto poganskoga razuzdanog veselja orila se kršćanska pjesma radosnica i zahvalnica slaveći Boga, koji je pomogao u borbi.

— Pomoć je nama u imenu Gospodnjem!

— Tako je, Ivane. Nego da se još bolje uvjeriš, kako je kršćanstvu trebalo velike pomoći Božje, da se raširi, pomisli, kojim se p o m a g a l i m a širilo.

Isus je htio osvojiti za se čitav svijet, pa i rimsko carstvo. Ali kako? Da li je možda za to sastavio jaku vojsku? Ili je možda za to izabrao učene filozofe i vješte govornike, koji će snagom svoga uma i vještim govorima uvjeriti ljude o istini kršćanstva?

— Isus je izabrao priproste ribare, da oni šire njegovu nauku.

— Da. A Isus je izabrao ove neuke ljude za ovako velik

pothvat samo zato, da se bolje vidi, kako je raširenje kršćanstva djelo Božje, a ne ljudsko. Da je Isus izabrao za učitelje svoje vjere učenjake, onda bi protivnici rekli: Lako se bilo kršćanstvu raširiti, kad je imalo na čelu tako učene i tako ugledne ljude. Isto bi rekli, kad bi Isus oružanom silom nametnuo svoju vjeru. Ali ovako mora svatko priznati, da je sam Bog širio kršćanstvo.

Bog se često puta služi slabim pomagalima samo zato, da postidi ljude, koji se uzdaju u svoju silu. Stoga i veli sv. Pavao: »Što je ludo pred svijetom, izabra Bog, da posrami mudre. I što je slabo pred svijetom, izabra Bog, da posrami jake. I što je neplemenito pred svijetom i prezreno i ono, što kao da i ne postoji, izabra Bog da uništi ono, što jest, da se ne hvali ni jedan čovjek pred Bogom«. 1. Kor. 1, 27.—30.

— Uistinu je čudesan Bog u djelima svojim!

— Apostoli su bili neuki, a znamo, kako se i učenim ljudima teško vjeruje. Osim toga apostoli su potjecali iz onog naroda, koga su ponosni Rimljani prezirali. Rimski se književnici vrlo nepovoljno izrazuju o Židovima. Povjesnik Tacit veli im, da su »najprezreniji dio roblja, najodurniji narod«. I eto baš iz ovog naroda izabire Isus apostole, koji su imali izvesti potpun preokret u rimskom carstvu i na vjerskom i na državnom polju.

—Čini se, da je Isusov pothvat bio uistinu smion.

— A ukazuje se još smionijim, ako uočimo, što su apostoli obećavali narodu. Ne bogatstvo nego siromaštvo, ne časti nego pogrde. Pa ipak su apostoli pobijedili. Pobijedili su zato, jer ih je na osobit način pomagao Bog i tim dokazao, da je naša vjera istinita, jer Bog ne može pomagati krive vjere.

— Pa kako su se onda raširile tolike krive vjere?

— Jer nijesu imale toliko vanjskih neprijatelja. Ili reci mi, Ivane, koja vjera ima toliko mučenika, koliko ih ima naša? Koja bi druga vjera mogla pobijediti carstvo rimsko u onim prilikama, u kojima ga je pobijedila naša?

— Nijedna.

— Osim toga sigurno znaš, kako mnoge vjere ugađaju strastima ljudskim. Stoga nije čudo, što ih je toliko svijeta prigrlilo. Naša vjera naprotiv ustaje protiv svih strasti. Pa ako ju je ipak toliko ljudi prihvatilo, znak je to osobitoga blagoslova Božijeg.

— Neki vele, da je kršćanstvo primamilo svijet, a i sad ga mami pričanjem o lijepom raju.

— Kršćanska nauka o raju nije nikakvo pusto pričanje, kao što to biva kod tolikih drugih vjera. Mi vjerujemo, da ima raj. To nam je zasvjedočio Isus. On nije svojim učenicima obećao dobara ovoga svijeta, ali im je rekao, da će iza kratkog boravka na ovoj zemlji doći k Njemu, gdje će ostati kroz svu vječnost.

— Bože daj, da i mi tamo dođemo!

— Doći ćemo sigurno, ako budemo vršili zapovijedi Isusove.

F. Mašić D. I.

ŽENA I MAJKA.

Kršćanskim majkama i ženama na razmišljanje.

Dužnosti prema sebi.

1. Nije tvoj najveći ures ljepota tijela, nego krepost plemenita srca. Zaludu lijepo lice, kad je opako srce. — Čuvaj svoje poštenje, jer šta si bez njega?

2. Čuvaj zdravlje, jer bez njega teško tebi i tvojima.

3. Ne troši uludo novac, da ti ga možda jednom ne pofali. »Čuvaj bijele novce za crne dane«. No ne budi ni škrta, jer je škrtost i ružna i grješna.

4. Ne očajavaj i ne kloni duhom, kad dođe na te kakovo zlo. U Boga se uzdaj, tvoj križ nosi strpljivo i kršćanski, da ti trpljenje bude na vječno spasenje.

5. Spasi dušu svoju! Jer »šta koristi čovjeku, da cijeli svijet zadobije, a dušu svoju izgubi!« — Poslušaj, što ti govori iz groba jedan veliki hrvatski misijonar Isusovačkoga reda, otac Juraj Mulih, koji je umro godine 1754.:

»Uvijek se približuješ jednoj ter gorkoj smrti, strašnom sudu, dugoj — radosnoj ili tužnoj — vječnosti. Dakle, ako sebi želiš dobro, misli često puta: kako ćeš umrijeti? Kako ćeš na sudu račun dati? Kamo ćeš nakon suda poći? Brini se za sebe, da mogneš radosno i blaženo na nebu prebivati.

»To znaj: za se ne možeš ništa korisnije ni potrebnije misliti; jer su sve druge misli kao dječja ludost i smjeraju na neznatne poslove, a ove misli idu za tvojim vlastitim i najvećim poslom, a taj jest: dušu spasiti«. —Hrana nebeska — .

Dužnosti prema bližnjima.

Bog i Spasitelj naš Isus Krist zapovijeda:

»Ljubi bližnjega svoga kao sama sebe«. »Što ne ćeš da drugi tebi čini, ne čini ni ti drugomu«.

Dakle:

1. Ne čini nikome štete ili kvara. Nije blagosloveno, što je krivo stečeno.

2. Izbjegavaj svađu i neprijateljstvo, osobito sa susjedama.

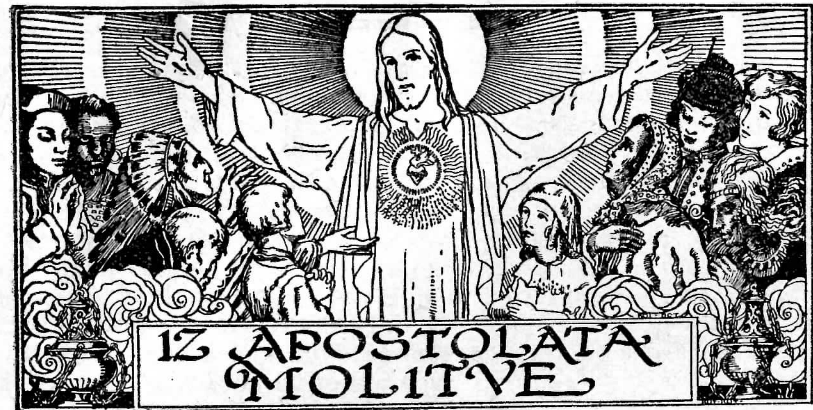
3. Ne ogovaraj, jer je ogovaranje mrsko Bogu i ljudima.

4. Opraštaj svakomu, ne osvećuj se nikomu, jer će ti Bog mjeriti onakom mjerom, kakom ti mjeriš drugima.

5. Radije se nagodi, nego da imaš posla sa sudom i s advokatom. — Pravdala se dva susjeda za purana, čiji je, a advokat odnio i purana i još koješta k tomu.

6. Budi milostiva srca sirotmahu, bolesniku i sirotama. »Blago milosrdnima, jer će milosrđe postići«. —

O. Miroslav Vanino D. I.



NOVI UPRAVITELJ APOSTOLATA U RIMU.

Generala Družbe Isusove zamjenjuje uvijek u vođenju Apostolata jedan Isusovac, koji može sve sile žrtvovati tomu svetom poslu. On treba da dopisuje, pobuđuje, odlučuje u stvarima društva po čitavom svijetu. Zadnje četiri godine vršio je tu službu vel. o. Josip Boubée, koji je za to bio vrlo sposban ne samo bogoslovskim znanjem i krepošću nego i temeljitim poznavanjem prilika svih glavnijih naroda na zemlji. Kao bivši časnik francuske mornarice obišao je čitav svijet, i kao redovnik je to znanje i gledište još upotpunio. Već je bio jednom prije (1908.—1911.) upraviteljem Apostolata i tom zgodom pohodio Zagreb. Teška bolest spriječila ga sad ponovno u radu, pa je novim upraviteljem imenovan vel. o. Vilim Kea, Holandez. On je rođen 1885.; u Družbu Isusovu stupio 1906. U domovini kao i kod uprave Apostolata odlikovao se širokim srcem i poletom za čast i službu Bož. Srca.

BUDI NA OPREZU!

Marica. Ej Stanko, Stankice, kamo se žuriš? Stani malo!

Stanka. Ma zakasnit ću tamo, zar ne vidiš koliko ih već ima.

Marica. Baš i hoću, da ne odeš tamo, kamo ne smije ni jedan pravi katolik, pogotovo ne članica Djevojačkog društva.

Stanka. Pa oni ništa zla ne rade, znaš, čitaju evanđelje i bibliju, pjevaju psalme, a mole kao i mi. K tome još veoma se vesele, kad dođe tko od naših ljudi, i drago im je čuti, kada im tko kaže: Gle kako je to lijepo kod vas!

Marica. No reci mi, draga Stankice, a tko im čita evanđelje i bibliju, i da li su to naše knjige, odobrene od duh. oblasti?

Stanka. Ja još nijesam bila na njihovu sastanku samo sam čula, da izaberu jednoga između sebe, koji umije dobro čitati i pjevati, a o svećeniku ni govora.

Marica. No to ti je lijepa vjera bez svećenika! A što naučavaju? To me najviše zanima.

Stanka. Oni vele, da je dragi Bog stvorio ovu lijepu prirodu, u kojoj treba da ga slavimo na zajedničkim sastancima, sad na brijegu, onda u dolu, a u ljetu kraj bistre vode gdje u hladu, gdje se može okupati i duša i tijelo. Tijelo od znoja, a duša od grijeha.

Marica. Da, da draga moja Stanko, to je hvalevrijedno slaviti dragoga Boga u prirodi i još k tome misliti na prisutnost Božju na svakome mjestu. Da, lijepa je zemlja, no još ljepše je nebo. Ali, draga moja, mi znamo, kako se dragi Isus spustio k nama u Hostiju. Eno ga na oltaru i odanle nas milo k sebi zove i čeka, kad li ćemo doći k njemu. Još više! On teško čeka, kad će on s oltara u naše srce saći, da nam se dade kao hrana i lijek srcu našemu. Kako su daleko ovi adventisti od te božanske nauke, koju uči prava naša rimokatolička Crkva. Oni su od nje otpali, kad su se dali drugi put krstiti. Jezgru vjere su izgubili, i imdu samo neku slabu ljusku, s kojom bi htjeli da su nama slični. Znaš, što je orah bez jezgre. To ti je i ta njihova prazna vjera.

Stanka. Eto sad mi istom na um palo. Pa oni ne idu ni k svetoj Misi, jer nemaju svećenika ni žrtvenika. A kako je nama lijepo i milo pri srcu, kad čujemo nedeljom i blagdanom propovijed a onda uz zvuk orgulja svi složno zapjevamo. »Sa nebesa sad će doći...«, pa onda »Slava, slava vijek Bogu na visini!« Znaš, ja bi to pjevala po danu i po noći, tako mi je sve to drago.

Marica. Strpi se draga moja, kad dođemo k dragome Bogu gore na nebo, onda će nam se ta želja ispuniti zauvijek.

Stanka. Osobito se veselim prvoj nedjelji u mjesecu, kad je naš društven sastanak. Kako me olakša sv. ispovijed, a zajednička sv. pričest ojači! Pa onda poslije podne, kad molimo zajedno mali časoslov, kad nas se mnogo članica okupi oko Presv. Srca Isusova, da ga proslavimo molitvom i pjesmom. Meni se tad čini, da već ondje u crkvi imam komadić neba.

Marica. Vidim draga moja, da si dobra i dijete Božanskog Srca Isusova, a samo si od radoznalosti htjela k onima.

Stanka. Evo baš zvoni na večernju, pa ćemo se požuriti, da usput pozovemo i druge članice.

Marica. A one adventističke knjige ne ćemo kupovati, ako imaju i naslov sv. pismo i evanđelje, jer ih je izdalo protestantsko Britansko-američko društvo, i nemaju odobrenja naše duhovne oblasti. Mnoge revne i dobre katolike mogu ti ljudi nasamariti. Stoga, kad kući dođeš pregledaj sve knjige i knjižice vjerskoga sadržaja, jesu li prave ili ne. S knjigama onog društva u peć! Mi ćemo čitati naš Glasnik, i što on preporučuje. **O. T. glavarica.**

ŠTO DA ČINIM U LIPNJU?

1. Posveti svoju obitelj Presvetom Srcu Isusovu.
2. Radi, da se kod vas blagdan Presv. Srca lijepo proslavi.
3. Zahvaljuj, što je Presv. Srce uzvisilo ljetos sv. Oca Papu.
4. Moli za obraćenje siromašnih grješnika i pogana.
5. Naknađuj Presv. Srcu za strašne psovke naših ljudi.

O SVETKOVINI PRESVETOGA SRCA.

Samu svetkovinu Presv. Srca, koja dolazi baš na prvi petak lipnja, proslavit ćemo ove godine prvi puta krasnom n o v o m s v. M i s o m i s l u ž b o m B o ž j o m. U njoj sve odiše ljubavlju i naknadom, što je i Spasitelj sam zaželio, kad je preko sv. Margarete tražio, da se uvede svetkovina u čast Srcu njegovu.

Štovatelji Bož. Srca, napose članovi i članice društva S. I., shvatit će tu želju njegovu, pa će tako i udesiti svoje vježbe, da sve prožima skrušenje, otprošnja, naknada, žrtva, ljubav za ljubav Srcu Isusovu. U tom duhu će moliti, primiti sv. pričest, obaviti barem jedan sat klanjanja pred Srcem Isusovim u Euharistiji, hodočastiti, paliti svijetlo pred slikom njegovom i osobito obnoviti posvetu svoju i svoje obitelji.

Zato im je najzgodnija mala knjižica »Utjeha Srcu Bolnom« t. j. Srcu Isusovu, a i ožalošćenom srcu ljudskom. Svi neka je nabave, stoji samo 4 dinara.



Sestra Marija od Bož. Srca, u svijetu **grofica Droste zu Vischering. Sveto umrla 1899. Dala je poticaj za znamenitu posvetu svega svijeta Presv. Srcu, koja je izvedena 11. lipnja 1899. po odredbi Leona XIII.**

Bližnja i dalnja društva S. I., koja ikako mogu neka dođu u nedelju iza svetkovine Presv. Srca t. j. **9. lipnja u Zagreb**, da zajednički u **Svetištu Srca Isusova proslavimo** Bož. Srce. Po podne u 2 sata bit će u kapeli uz svetište predavanja za članove Djev. društava. Koje bi trebale prenočište, neka se unaprijed barem do 1. lipnja jave, kada će i koliko će ih doći.

Upravitelj Apostolata S. I. Zagreb I. pp. 147. Palmotićeva 33.

U istinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da mi tebi vazda i svagdje zahvaljujemo, Gospodine sveti, Oče svemogući, vječni Bože. Ti si htio, da Jedinorođeni tvoj viseći na križu bude proboden vojnikovim kopljem, da otvoreno Srce, svetište božanske darežljivosti, lijeva nama potoke milosrđa i milosti; da ono, koje ne presta nikad plamtjeti ljubavlju prema nama, bude pobožnima pokoj, raskajanima otvoreno utočište pokajanja... IZ PREFACIJE U NOVOJ MISI PRESV. SRCA.

OVOGODIŠNJE ZABAVE NAŠIH DRUŠTAVA S. I.

Gdjegod je i kako dobro vođeno društvo, ono će ove godine prirediti proslavu jubileja sv. Oca Pape. U zagrebačkoj nadbiskupiji treba da to spoje društva s proslavom jubileja našega preuzvišenoga gosp. Nadbiskupa.

Do mjesnih prilika i sposobnosti članova stoji, kako će to izvesti: akademijom, matinejom, zabavom ili kako drugačije. Ove četiri točke mogu biti već dosta: 1. Pjesma nadbiskupa Dr. I. Šarića: Piju XI. (Iz »Kat. Tjednika). 2. Govor kojega člana društva o društvenom cilju i radu. 3. Prikazivanje koje igre. 4. Papinska himna.

Za dostojnu igru, i to baš za ovu prigodu, pobrinuo se vrli voditelj društva u svojoj župi Odri, kraj Zagreba, vel. g. Juraj Kocijanić. Odlični i poznati već pisac napisao je igru **»Hajdemo k Ocu!«** u 3 čina sa samim ženskim ulogama za djevojačka društva i kongregacije. U igri se povjesnički lijepo prikazuje, kako posljednja bosanska kraljica Katarina bježi pred Turcima u Dubrovnik i poslije u Rim, gdje sveto živi i umire prikazujući boli svoje u naknadu za narodne grijehe i za kršćansku obnovu svoga naroda. Prikazivanje je puno najganutljivijih prizora i odiše žarkom ljubavi za sv. Oca Papu i hrvatski narod. Slike su tako odabrane, da se može posve lako u svakom selu sve udesiti, što je potrebno. Može se izvoditi i pod vedrim nebom i u narodnoj nošnji.

Primjerak prepisane igre stoji kod pisca Din 50.— Molimo sva društva, da ne propuste ove zgode upotrijebiti za usavršenje svoje, čast Božju i uzgoj naroda. **Upravitelj Apostolata.**

SRCE ISUSOVO ODSIJEVA U SAOBRAĆAJU.

Idući Isus posljednji put u Jeruzalem upozori učenike, da ga ondje čeka muka i smrt. Učenici su ipak mislili, da on samo slikovito govori. Svakako su se nadali — oni i njihovi rođaci — da će sad Isus izvesti nešto veliko.

Tada prstupi k njemu — pripovijeda sv. Matej 20, 20. — mati sinova Zebedejevih, Ivana i Jakova, skupa s njima, klanjajući mu se i moleći ga nešto.

Mati ko mati željela je osigurati svojim sinovima odličnija mjesta u novom kraljevstvu. Nadala se tomu to više, što je bila s Isusom u rodu i što je on njezinim sinovima već posvećivao osobitu pažnju. Da ipak ne uzbuni druge apostole zamolit će ona Isusa na samo.

Isus je očito sjedio nešto po strani i uronio mislima u teške časove, što čekaju njega i jadan narod. Kad je k njemu pristupila Zebedejka, trgne se iz teških misli, i dok je žena okolišala, ravno

je zapita: Što hoćeš? Na otvoreno pitanje i ona će otvoreno: Reci, da ova moja dva sina sjednu jedan s desne tebi, a jedan s lijeve u kraljevstvu tvomu.

Koga ne bi to neugodno dirnulo. Dok on misli o križu i smrti, ova žena misli o sjajnom prijestolju i o ministarskim stolicama. I sinovi njezini, koje je tri godine uzgajao za poniznost i radosno odricanje, sad eto složni su s majkom u prošnji. Mk 10, 35. Baš ko ljudi od svijeta.

Isus ipak ne grdi i ne kori. On razumije čovjeka, razumije ženu i majku, razumije i ispričava u Srcu. Ali priliku mora da upotrijebi, kako bi joj na sinove uzgojno djelovao. Reče im dakle: Ne znate što tražite. Možete li piti kalež, koji ću ja piti? Možete li dijeliti moj bolni udes, o komu sam vam malo prije govorio?



Iz objavljenjâ Presv. Srca sv. Mariji Margareti. - Slikala barunica Wolfsberg r. Struppi za župu Orehovicu u Zagorju.

Bez promišljanja izlanu obojica: Možemo. Zaista mladenačka smionost. No u tako važnom pitanju nije ona nimalo na mjestu. Čednost bi im puno bolje pristajala.

Ta Isus ih duhom već unaprijed gleda, kako skupa s Petrom spavaju u vrtu dok on pije gorki kalež smrtne muke. Vidi ih, kako baš kao i drugi učenici bježe i ostavljaju njega sama stražarima.

I preko ove drzovitosti prelazi Isus pa radije misli na ono, što će od njih učiniti jednom Duh njegov. I ne će da im prigovori ni za sadanje ni za buduće pogreške, nego će ih svojom poniznošću potaknuti na čednost i poniznost. Zato im reče: Kalež ćete moj istina piti. Ali da sjednete s desne meni ili s lijeve, nisam vlastan dati vama, nego onima, kojima je pripravio Otac moj.

Sva djela na izvan izvode sve tri osobe presvetoga Trojstva zajedno, pa tako i Isus kao Sin Božji određuje, tko će koje mjesto imati u Crkvi njegovoj na tom svijetu i koji će slavu imati uz njega u vječnosti. No eto jer to nije samo njegov posao nego i Očev, zato šuti o sebi, a ističe samo Oca. Božanska čednost, poniznost i iskrenost.

Iskrenost, kojom i najmilijima otvoreno kazujemo istinu, makar im bila i neugodna. Tu neugodnost Isus ipak ublažuje ističući svoj kao podređeni položaj Sina prema Ocu, u kom treba da i on sluša i samo vrši naloge Očeve. Kakova tankoćutnost Bož. Srca za tuđu nepriliku!

Ali ljudi nisu takovi. Jedva se vratili Ivan i Jakov k ostalim apostolima, kad se ovi stanu na njih srditi i spočitavati im častohlepije. Zaprijetila razmirica među njima, jer čovjek ko čovjek nerado je u društvu zapostavljen, a još manje ismjehivan.

Isus odmah upotrebljava tu priliku, da pouči cijeli zbor apostolski o duhu, koji treba da prožima sav njihov saobraćaj. Kao učitelj poziva je ih k sebi dostojanstveno, a ipak milo, i stane im govoriti: Znate da oni, koji se smatraju za vladare narodne, gospoduju nad njima, i knezovi njihovi da ih tlače. Među vama ne smije da bude tako. Koji hoće među vama da bude velik, neka bude vaš sluga. I koji hoće da bude prvi, neka bude sluga svima. Kao što Sin čovječji nije došao, da njemu služe, nego da on služi i dapače da život svoj u otkup za mnoge.

Eto zgode, kad je Isus zborom i tvorom divno čitovao misli i osjećaje Srca svoga o saobraćaju među ljudima. Mogli bismo ih označiti raznim visokim imenima, ali za naš svagdanji život vrijedi više ako ih uočimo kao: poniznost, strpljivost i uslužnost.

Poniznost pokazuje čovjeka kakav jest, bez nadimanja. Sva uglađenost i finoća lijepoga vladanja ostaje samo maska, ako srce nije plemenito. A maske nitko ne voli. Dok naprotiv kreposna duša s prirodnim i jednostavnim vladanjem privlači.

Da li je naše vladanje prirodno?... Cijeni li u sebi i bližnjemu duševnu vrednotu?... Da li iskreno štovanje prožima našu građansku uljudnost?...

Strpljivost sa slabostima ljudskim jest prava umjetnost života. Vidjeti omalovažívanje, a pregledati ga; čuti uvredu, a prečuti je; osjetiti žalac, a ne planuti; razočarati se u radu i nadi, a ne klonuti... to su vježbe strpljiva saobraćaja. »Samo saobraćaj s mudracem nema gorčine«, veli Mudrac 8, 16.

Srce Isusovo je osjećalo gorčinu u saobraćaju, ali drugima je nije dalo osjetiti. »Ne vladajte se po predašnjim požudama, kao u vrijeme svojega neznanja, nego po svecu — Isusu — koji vas pozva i sami budite sveti u svom vladanju«. I. Petr. 1, 15.

Tražimo li od svojih, da budu savršeniji nego što smo sami?... »Snosite teret jedan drugoga i tako ćete ispuniti zakon Kristov!« Gal. 6, 2.

Uslužnost Isus je došao da služi! To je izraz ljubavi. Prava ljubav traži dobro onomu, koga ljubi, a ne sebi. Ljubim li bližnjega, činit ću mu dobro barem kao sebi. Sićušan je ko sama sebe čini središtem, oko kojega treba da se sve vrti. Takav samo troši a ništa ne proizvodi. Ružna sebičnost najviše se protivi lijepome vladanju. Sebičnjaci samo o sebi govore, sebi ugađaju, brzo se uvrijede, teško praštaju.

Računaš li, da i drugi imadu svoje pravo u društvu, a ne samo ti?... Imaš li trajno pred očima, da i drugi slično osjeća kao i ti?... To je ono »najmanje« za dobar saobraćaj. Bolji će katolik držati onu vitešku: »Ja služim!«

»Pokaži mi lice svoje — Isuse — i neka zvuči glas tvoj u ušima mojim!« Pjes. 2, 14. Primjer svetoga vladanja Tvoga, da mi bude u saobraćaju vazda pred očima! **Josip Vrbanek D. I.**

† SLAVICA ROGELJ.

Preminula je u Križevcima 14. XII. 1928. u 23. godini života. Ta je dobra i pobožna djevojka bila na ugled svima. Vrlo je ljubila Božansko Srce Isusovo i pristupala svakog dana k sv. pričesti. Nije se obazirala na ovaj današnji narod, koji se ruga pobožnosti. Kad nije mogla zbog posla, jer je bila braći otac i majka, da sluša svetu Misu, išla je svaki dan barem na časak u crkvu, da se pokloni Isusu. Nedelju i blagdan sprovela bi više u crkvi nego kod kuće. Rađe je u noći sjedjela za mašinom i šila, nego da bi izostala od sv. Mise. U bolesti je trpjela strašne muke, ali s takvom strpljivošću, da se svak mora diviti. Tako strpljiv može biti samo onaj, koji živi kao ona. Kad bi joj se dogodilo, da ne bi u petak mogla u crkvu, kazala bi, da je cijeli dan nezadovoljna, je da joj je petak najmiliji dan. U bolesti je pitala kada će biti petak, jer da će joj u petak biti dobro. I baš je u petak predala dušu svom Spasitelju, za kim je toliko težila. Nikad još nijesam vidjela tako blažene smrti. Nije Isus dao da ovakav cvijet uvene na ovoj tužnoj zemlji, koja uništi toliko mladih duša, nego ju je uzeo k sebi čistu i nevinu, da cvate u raju pred licem Njegovim i da joj naplati njezina dobra djela. O da bi se ugledali svi, osobito naše katoličke djevojke u našu Slavicu, koja je toliko ljubila Božansko Srce i vjerno čitala njegov Glasnik! Draga Slavice moli za mene i za sve nas svoga Božanskoga Spasitelja da nas iza kreposna života združi s Tobom na nebesima. **Ljubica Pavlić.**

Mučenici su žrtvovali svoj život za Isusa. No ima i ljudi, koji nisu prolili svoje krvi i ipak su se žrtvovali za nj i pravi su sljedbenici mučenika. Sv. Ivan Zlatousti kaže »I ti, ako hoćeš, možeš prinijeti mučeničku žrtvu. Ne treba nipošto, da ti tijelo spali oganj: možeš ga baciti u drugi oganj — u oganj svojevoljnoga siromaštva i odricanja«. Ovako su se žrtvovali za Isusa svi sveci. Ovako se žrtvuju nebrojene duše, koje ostavljaju svijet i posvećuju se Bogu u redovničkom životu. Ovakove su žrtve i premnoga srca, koja ostaju u svijetu, ali živu najuže združene s Presvetim Srcem Isusovim.



ŽRTVICE NEKIH MALIH KRIŽARA.

Pomogla sam majci šiti i uredila sam sve krevete mjesto da se igram. — Pomolio sam se za druga, koji me je tužio. — Bolili me zubi, no nisam ništa o tom govorio, jer je i Isus šutio kod muke. — Pružio sam noge u krevetu, kad je bilo vrlo hladno, i mislio sam na jaslice. — Kad sam bio u molitvi rastresen, onda sam lijepo sklopio ruke, a to me sjetilo, kako moramo moliti. — Čuvala sam braću, mjesto da se igram, i učila sam ih molitve. — Kad sam se probudio, kleknuo sam i pomolio se za mornare, jer je padala silna kiša i vjetar je jako urlikao. — Nastavio sam igru, premda mi je bilo jako teško, no nisam htio da drugovima pokvarim veselje.

Ugledaj se u njih! J.

ZADNJI POZDRAV.

Neki radnik teško oboli. Ukućani su ga i svećenici nagovarali, da bi se ispovjedio. ali uzalud. Kći mu, mala Marica, učenica pučke škole, molila se za bolesnoga oca. Jednoga dana, kada nije bilo nikoga u očevoj sobi, približi mu se i stade gorko plakati.

— Što ti je? upita otac.

— Došla sam, mili oče, da te zadnji put pozdravim.

— Što ti je? Ne znam, što hoćeš, da kažeš.

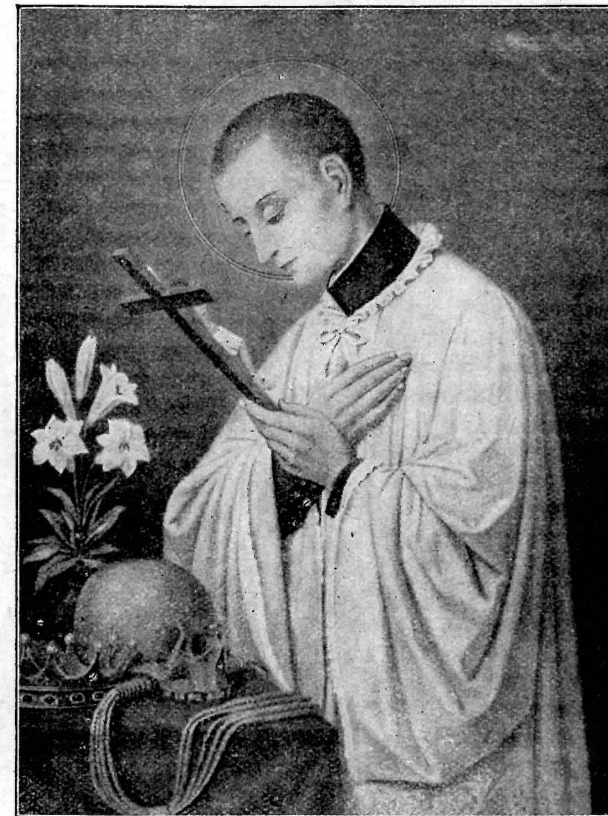
— Liječnici vele, da ne ćeš ozdraviti. Ti ćeš umrijeti i ja te ne ću više vidjeti na ovom svijetu, a ni na drugom, jer ćeš u pakao. A ja, kad umrem, hoću da idem u raj. Mi se eto zauvijek rastajemo, pa sam došla, da te zadnji put pozdravim.

Bolesnik se zamisli. Dirnule ga riječi nevinog djeteta i on se skrušio. Cijela je obitelj s malom Maricom klečala, dok mu je svećenik dijelio sv. pričest.

*

Djelo je tjelesnog milosrđa pohoditi bolesnika. Još je zaslužnije djelo duhovnog milosrđa, moliti za nj i nagovarati ga, da što prije izvrši svoju vjersku dužnost. Pri tome se ne smiješ obazirati ni na to, što će reći ljudi, ili na ludi strah, da će se bolesnik previše uznemiriti, ako ga svjetuješ, da se ispovjedi. U takovoj prigodi može i jedna zgodna riječ, prožeta živom vjerom i iskrenom ljubavi, ganuti i najokorjelijega grješnika. Moli za umiruće, jer oni najviše trebaju pomoći. U molitveiku »Srce Isusovo Spasenje Naše« imaš za to zgodne, oprostima obdarene molitve.

S. Dragičević D. I.



NAKNAĐIVANJE SV. ALOJZIJA.

»Stupovi su se nebeski pokolebali i popadali: tko meni može jamčiti, da ću ustrajati? Svijet je zagrezao duboko u zlo: tko da ublaži srdžbu Svemogućega? Mnogi svećenici i redovnici ne misle na svoje zvanje. Kako da Bog duže podnosi takvo opuštošenje u svom kraljevstvu? Vjernici otimlju Bogu čast mlakošću svoga života: T k o ć e M u j e n a k n a d i t i? Jao svjetovnjacima, koji odga-

đaju pokoru do smrtnog časa; jao i svećenicima, koji spavaju do zadnjega trena!«

Tako je zapisao Alojzije u svojoj bilježnici, prema tomu je i radio. oštru je pokoru činio u svijetu da sebe posve osigura od napasti, koje su odasvud vrebale, i da vraća Bogu čast, koju mu je svijet otimao tolikim grijesima. Najzad stupi u samostan, da se posve žrtvuje s Isusom za grijehe ljudi. A što činiš ti? Kako naknađuješ ti ljubavi Božjoj za grijehe svoje i tuđe?

LITANIJE BLAŽENE BERNARDICE.*)

Za 50. godišnjicu njezine smrti.

Dijete puka,
Osmijehu neba,
Snježna pahuljice gorska,
Pobiračice suvaraka,
Kćeri euharistijskog mlina,
Učenice katekizma,
Seljačka sestro Ivane od Arka
Tvrđo protiv bezdana,
Čuvarice stada,
Strahu vukova,
Blaga nevinosti,
Pometnjo oholica,
Ružo s Masabjela,
Krunice najmanjih,
Vodo s izvora,
Djeliteljice na vrelima,
Ljubiteljice jasne vode,
Ovčice, što voliš biljku posluha,
Savjetnice staraca,
Pećino zemlje,
Ulazu u nebo,
Znamene križa,
Ponosna uboštino,
Nepristrani svjedoče,
Kćeri Marijina,
Kćeri sv. Josipa,
Dijete Kristovo,
Mlinski potoče,
Prijateljice euharistijskih križara,
Slušačice šutnje,
Diko sela,
Zagonetko za zle pisce,
Uboga služavko neverska,
Sestro Marijo Bernardo,
Vrelo, što tečeš s boka Isusova,
Ruko stavljena na evanđelje,
Čedna smrti,
Slavo, koja ne znaš za se,
Središte čuda,
Pokretačice mnoštva,
Kongresu zemlje,
Pobožnosti Papa,
Kraljice kraljeva,
Kraljice hodočasnika,
Majko sirota,
Balsame dobrog Samaritanca,
Radosti ozdravljenih,
Radosti umirućih,
Ufanje očajalih,
Junačka ljekarijo,
Sakrivena milosti,
Pećino vjerom uglađena,
Gavo, u kojoj se ogleda nebo,
Milino doline,
Stazo Presvetog Sakramenta,
Ogrtaču od snijega i modrine,
Bolničarko gubavih,
Dvoriteljice zlikovaca,
Jednostavnosti srca,
Nevini poglede:

Blažena Bernardice iz Lurda, štiti nas. O da bi ti svojim zaslugama i posredovanjem naše božanstvene Majke, Zdravlja bolesnih, postigla, da ozdrave mane naših srdaca i naših duša; ti u koje je mirno, ali sotoni strašno koplje — preslica svetih žena moga zavičaja, na kojoj se nalazi neokaljana vuna Janjčeva! Amen. Francis Jammes.

*) Kakvim eto silnim riječima uzdiže jedan od prvih francuskih pjesnika smjernu Bernardicu! Proljetos na 16. travnja navršilo se naime ravno 50 godina, otkad su se zaklopile one blažene oči, što su još na ovoj zemlji gledale Kraljicu nebesku. Ubogo djevojče, postiglo je eto ne samo slavu na nebesima, nego i na zemlji, slavljena je kao nikad ni koja od kraljica zemaljskih...

NOĆNI LEPTIRI.

Poznati su i djetetu, koje ih začuđeno motri, kako oblijeću oko lampe, pa je koji put i ugase. Poznati su svima, a ipak — nepoznati. Znamo da se boje sunčanog svijetla, pa se po danu kriju. Ali zašto noću lete k svjetiljci, to nam nije sasvim jasno. Znamo, da ih je mnogo vrsta.

Prirodopisci su ih tako podijelili, pa još razdrobili na mnogobrojne razrede, ali su nekako na jednu vrstu zaboravili, ili su je iz raznih obzira prešutjeli. Koja je to?

Jamačno ste vidjeli, kako po noći lijetaju oko svijetla manji i veći leptiri. Ali eto, među ovima se ne nalazi ona vrsta najvećih i najvažnijih, jer oni ne mogu letjeti, već pužu.

Leptiri, pa pužu? pitaš začuđeno. A ipak je tako. No ova se vrsta broji — među ljude.

Među ljude?

— Da. Oni sami sebe zovu slobodnim misliocima, socijalistima, komunistima i šta ja znam kako. Živu u mraku, pužu, a danje leptire zovu »mračnjacima!« Šta ćeš, to je i pravo po njihovu mišljenju. Ne poznaju sunca, a ne vide kod lampe danjih leptirova, pa im se pričinjaju »mračnjacima«.

Tih noćnih leptirova, što pužu, ima mnogo.

Ima ih na visokim mjestima i na niskim zanadžijskim stolićima; u gospodskim salonima i seljačkim birtijama, ima ih svagdje. I lako ih je poznati. Krila su im se skupila i privila k zemlji, jer u njoj im je sve blago. Lete k noćnim lojanicama, k raznim »filozofskim« naukama i tu se češće mnogi spale. Bježe od jedine i prave Istine, od Sunca, od Boga. Ne poznaju Ga, jer izlaze samo noću. Oni ne mogu podnijeti danjega Svijetla, ne mogu dokučiti njegova sjaja, ljepote ni svemogućstva, pa Ga niječu. Trube po vas dan: Nema Boga, nema neba, nema duše, a kao dokaz za svoju tvrdnju navode: »Tko je vidio Boga, dušu, nebo?«....

O, da izađete malo iz tame svojih grijeha, kako bi mogli lako vidjeti i Boga i dušu i nebo! Dođite na danje svijetlo, bijednici, podignite oči i vidjet ćete sunce.

Čisto srce svagdje upoznaje Boga. Svaki stvor, red u prirodi, pravilnost lista... sve mu govori o Bogu.

»Blaženi čista srca, jer će Boga gledati«, to jest za života na zemlji će ga spoznavati, vjerovati u nj, a na nebu će ga uživati. Naprotiv: »Mudrost ne ulazi u dušu, koja misli na zlo i ne stanuje u tijelu, koje robuje grijehu«. Mudr. 1, 4. **† T. D. Posavac.**

J. Vrbanek D. I. Utjeha srcu bolnom. Knjižica, koja izvrsno dolazi svim članovima »Apostolstva molitve«, »Počasne straže« i svima, koji hoće da klanjanjem Presv. Sakrametu naknađuju za uvrede nanesene Bož. Srcu. Ujedno je to mali, lijepi molitvenik za one, koji ne mogu kupiti veći, jer ima kratku jutarnju i večernju molitvu, isto tako molitve za sv. Misu, ispovijed i pričest te litanije presv. Srca Isusova i više drugih molitava s oprostima. Stoji Din 4.— Može se poslati i u markama u pismu. Narudžbe prima: **Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. pp. 147.**

ZAHVALNICE

POMOGAO MI † BISKUP LANG.

Hrvatska. Za ciče zime u veljači nađoh se u neprilici, gdje da kupim suhih drva. Utekoh se svetom bivšem svome učitelju biskupu Josipu Langu. Još istoga dana, upravo na čudesan način, uspjelo mi nabaviti potrebna drva. Blago njegovo srce osjeća eto još i sada za potrebnike. Hvala mu, i dao dragi Bog, da ga što prije ugledamo čašćena na oltarima! **V. M.**

ZA DOBROGA BOLESNOGA ŽUPNIKA.

Srem. Imamo župnika, koji nam daje i čini sve što Isus i njegova Crkva želi. Teško se bio razbolio. Kako je on ćutio s nama zdrav, tako smo mi s njime bolesnim. Učinili smo odmah devetnicu M. B. Lurdskoj i molili smo se za nj to srdačnije, što smo vidjeli, da mu je liječnička pomoć uzaludna. Majka Božja milo je pogledala službenika svojega — i on je ozdravio. Hvala Presvetom Srcu i Gospi Lurdskoj, što su sačuvali Crkvi i nama vrijednog svećenika. **Trećoreci.**

ISUS ZNA SVE.

Varaždin. Putujući željeznicom zaboravio sam u vagonu važne društvene knjige. Svaka potraga bila uzaludna, knjiga nisam mogao pronaći. Bio sam vrlo nesretan, jer gubitkom tih knjiga mogao sam imati vrlo neugodnih posljedica. Obratio sam se Presv. Srcu Isusovu, i kad sam već mislio da su knjige izgubljene, dobio sam ih natrag. Tisuć puta slava Presvetom Srcu! **V. Z.**

LAGAN POROD.

Zagreb. Za cijelo vrijeme trudnoće primala sam svakoga prvoga petka sv. pričest u čast Bož. Srcu. I ono me nije u mojim materinskim teškoćama zaboravilo. I ako slaba zdravlja rodila sam zdravo dijete neslućenom lakoćom upravo na blagdan Krista Kralja. Moja kćerka nosi iz zahvalnosti ime Margareta. Hvala Presv. Srcu! **J. B.**

GOSPA OD KAMENITIH VRATA.

Zagreb. Štujem ju odavna, jer me prvi put očuvala u porodu. Zbog žučnog kamenca slali me liječnici na operaciju. Bojeći se toga zazvala sam Gospu od Kam. Vrata, i eto me zdrave bez operacije. Dijete mi oboljelo na upali pluća. Preporučim ga opet nebeskoj Majci, i ono mi ozdravi. Puno sam dragoj Majci dužna i puno joj se zavjetovala. Vršit ću sve dok sam živa. **J. H.**

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU:

Andrijevci VM Bož. Srce udijelilo mi je svagdanji kruh. — **Andrijevci** JB Ozdravio duševno i tjelesno. — **Bakarac** GF Uslišana i šalje za misije 100 Din. — **Banovci** AP Pogled na sliku Presv. Srca olakšao teške bolove. — **Bebrina Gor.** MT Pomoglo obitelji i meni na operaciji. — **Bihač MH** Uslišalo mi vruću molbu. — **Bjelovar** AF Majka se ispovjedila i dijete prošlo na ispitu. — RK Zagovorom M. B. Bistričke ozdravila kao čudom. — **Brlog** AB Djetetu pomoglo na očima. — **Brod na S.** MB Nadahnulo mi pouzdanje i smirenje u bolesti djeteta. — **Cvetković** JC Vratilo se djetetu zdravlje. — **Čubinac** TT Duhu Svetomu i Bož. Srcu slava za zdravlje. — **Delnice** AT Nekrive osuđene, dobile smo ipak pravo na višem sudu; pouzdanje u Isusa nam pomoglo. — **Dubravica** ŠV Uslišalo molbu; dar Din 20. — **Desinec** D. KŠ Sveta Misa i Zlatna Krunica spasila nam dijete. — **Dugi Otok** LK Očuvan još kao mladomisnik od smrti i dobio mnogo drugih milosti od Presv. **Srca**. Preporučuje mu se i sad, gdje radi bolesti ostavlja župu. — **Erdgovac** HV Hvali na mnogim milostima i ozdravljenju djeteta. — **Ferdinandovac** JH Vječna Slava i poklon Presv. Srcu, koje me ozdravilo — **Fužine** JD Presv. Srce izmiri obitelj našu! — **Gornji Oštrc** KM Primio mnogo milosti od Srca Isusova po zagovoru B. Djevice, Sv. Josipa, Sv. Male Terezije, i † biskupa Langa. — **Gospić** AK Brzo dobiveno mjesto. — **Gračani** JB Propale sve nade — samo nada u Isusa pomogla. — **Gradusa** MJ Sredilo moj obiteljski život i djetetu mi vratilo zdravlje. — **Grebnice** PB Dobio milost za duševnu obnovu. — **Hlebine** TG Šaljem za sv. Mise, jer me uslišalo S. I. — **Ilok** SB Uspjelo poduzeće. — **Iquique** A i PG Srce Isusovo sačuvalo me na tešku morskom putu i pomoglo u porodu. — **Jajce** OR Dokazana nevinost obitelji. — **Kastav** AS Pomoglo mi S. I. u mnogim nevoljama. — **Kašina** AP Uslišalo mi molbu. — **Kratečko** MM Zazvala S. I. i pomoglo mi je. — **Kukujevci** MB Vratilo mužu zdravlje. — **Levanjska Varoš** EJ Vraćeno zdravlje. — **Lipik** LŠ Spasitelj čuo moj glas i šaljem za sv. Misu. — **Ložišće** BV Primila dvije osobite milosti od Presv. Srca. — **Ludbreg** JV Ozdravio sinčić. — **Lun** BGD Uslišalo mi usrdnu prošnju. — **Martinska Ves** SD Šaljem za Glasnik Din 50. iz zahvalnosti S. I. — **Martinšćica na Cresu** MT Ozdravila od teške bolesti pluća primajući redom 9 dana sv. pričest i obećavši javno zahvaliti i držati Glasnik dok je živa. — **Nijemci** MR Za davno primljenu milost šaljem dokaz zahvalnosti Din 100. — **Novačka** JR Pomoglo mi S. I. kod gradnje kuće. — **Nova Gradiška** JT Isus i Marija pomogli me i zaštitili me. — **Novoselec-Križ** KG Preporučila sam se † biskupu Langu i on mi isprosio djetetu zdravlje od Bož. Srca. — **Ogulin** MS Zagovorom sv. Apolonije prestala zubna bol. — **Orahovica** VC Slava Presv. Srcu, koje nam je otvorilo blago milosti svojih po lijepo uspjelim misijama. — **Osijek** MR Uslišana molba. — **Pakrac** MM Pripisujem zagovoru † biskupa Langa više uslišenja. — **Pitomača** MP Ozdravio nećak od velike upale očiju. — **Pregrada** Lj P Pouzdanjem u S. I. zadobila opet govor. — **Požega** GB Primila mnogo milosti. — **Primošte** AH Bolest ruke prestala zazivom S. I. — **Račinovci** MG Primite za Svetište Din 50. u znak zahvalnosti S. I. — **Rastičevo** AS Sveci me Božji zagovorili i po njima sam primila mnogo darova od S. I. — **Rešetari** KN Presv. Srce pomoglo i opet će mi pomoći. — **Retkovci** MM Ugodnici Božji pomogli me u nevolji. — **Rokovci** MS Maloj sv. Tereziji hvala na zagovoru kod S. I. — **Sarajevo** MRL Udijelilo nam zdravlje i sreću. — **Sesvete Podr.** BH Pomoglo S. I. u zdravlju. — **Sikirevci** KŽ Hvala S. I. za podijeljenu milost. — KD Olakšalo mi boli. — **Soljani** MR Ozdravilo mi sina; darujem Din 30. — **Split** SA Poslije tri godine dobila glas o mužu. — **St. Perkovci** SZ Uslišalo mi molbu. — **Starigrad** KK Ozdravila zagovorom sv. Terezije i glavi kuće povratila se čast. — **Subotica** MF Darom S. I. i zagovorom Majke Božje postigla bračnu sreću. — J i MM Vratilo nam majci zdravlje. — AM Primila milost zagovorom sv. Terezije. — **Ludovac** DT Utekla se zagovoru sv. Valentina i dijete ozdravilo od padavice. — **Sv. Jana** RH Hvala Bož. Srcu za primljene milosti, preporučujem njemu u zaštitu svoju obitelj; darujem Din 100. — **Samac** ML Iza teškog poroda ostala u životu. — **Štrukovec** SG Presv. Srcu i sv. Josipu hvala za primljenu milost. — **Švica** JP Darujem Din 20 zahvalna za uslišenje. — **Trsat** ŠK Nebeski zaštitnici pomogli mi, da sam dobila natrag prevarom izmamljeni novac i papire. — **Tršće** MP Dobila više milosti. — **Valpovo** MG Sv. Terezija pomogla mi je kod Bož. Srca u porodu i drugim teškoćama. — **Varaždin** V i DL Zagovorom sv. Tadeja krenule gospodarske prilike na bolje. — **Vel. Kopanica** MM Sretno prošla operacija. — **Vijaka** MM Ozdravila mi darom S. I. na smrt bolesna žena; darujem iz zahvalnosti Din 100. — **Vinkovci** EL Majci obitelji povratilo potrebne sile za djecu. — **Visoka Greda** EK Supruga mi oslobodilo vojske i u gospodarstvu nas zaštitilo S. I. — **Vivodina** BB Zahvaljuje Presv. Srcu, što joj se brat iz Amerike javio nakon 20 god.; daruje Din 15. — **Vrba Gor.** KB Presv. Srce i njegovi Sveti pomogli mi kod bolesnog djeteta. — **Vrbova** SR Ozdravio pa zahvalan daruje u čast S. I. Din 10. — **Vukovar** FK Slava Presv. Trojstvu za povraćeno zdravlje majci. — **Zagreb** NP Pomirila se opet s mužem i riješila se drugih nevolja. — MB Hvala sv. Obitelji na mnogoj pomoći. — JB Obavljajući veliku devetnicu S. I. postigla laki porod. — LB Gospa Lurdska pomogla mi u brizi za život. — TJ Hvali za mnoge milosti, osobito za uspjelu tešku operaciju. — OK Često uslišana za sebe i za obitelj. — JJ Zahvalna S. I. darujem za misije Din 200. — JH Majka B. Kamenitih vrata pomogla mi dvaput čudesnim načinom. — OS Slava Kralju obitelji S. I. koje nas štiti već 18 god. — ŠK Pomoglo bratu u vojsci. — AB Ozdravile opet ruke. — D i MK Hvale za uslišane molbe i daruju Din 30. — **Zemun** ZZ Suprug dobio namještenje.

VIJESTI

Sv. Matej: U mjesecu decembru godine 1927. osnovano je kod nas Djevojačko društvo Srca Isusova. Do sada nas ima 21 članica. Svake prve nedjelje u mjesecu pristupamo k svetoj pričesti, a popodne saberemo se k blagoslovu, gdje nam velečasni gosp. A. Košir drži propovijed o mjesečnoj nakani. Slušaju rado i ostali vjernici u crkvi. Iza blagoslova sastaje se naše Djevojačko društvo u župnom uredu na društveni sastanak. Tu nam uz drugo velečasni gosp. prozbori par prigodnih riječi, potičući nas na što veću pobožnost spram Bož. Srca Isusova.

Naše je društvo osnovano u vrlo teško doba, kada mladež ne misli na ništa drugo, nego na zabavu i ples. Stoga smo vrlo zahvalne veleč. g. A. Koširu, koji se dao na to, da u tako kritično doba osnuje naše Djevojačko društvo. Božansko Srce Isusovo nek dade, da to mlado stabalce poraste u veliko i jako stablo, koje će moći bez straha odoljevati vihru opće pokvarenosti! **J. Komar, glavarica.**



Oltar Presv. Srca u Rasopasnom na otoku Krku.

Dugirat. Svetkovinu sv. Josipa proslavile smo ove godine svečano u sam dan kao blagdan. To je osobito važno za naše mjesto, gdje je mnogo radnika, a sv. Josip je osobiti naš zaštitnik. Zahvalni smo za tu proslavu i veleč g. župniku Don. J. Narančе, kao i fra V. Rosandiću, koji nam je krasno propovijedao i g. Čulumu, učitelju, koji je za sv. Mise sa svojim zborom učenika divnom pjesmom razdragao srca. **S. Drevižan.**

Rude. U rujnu počele smo sabirati prinose za društvenu zastavu. Bila je to velika radost i pobuda za nas i cijelu župu. No kako je kraj siromašan, kasno će nam se želja ispuniti. Zato od srca prosimo imućne dobrotvore i izvan mjesta, da nam pomognu i pošalju dar našem veleč. župnom uredu. Veleč. g. župnik V. Rudolf vrlo se brine za naš napredak, pa je pozvao i vel. upravitelja Apostolata iz Zagreba, koji nam je n dan sv. Barbare držao svečani sastanak. Druge polovine prošle godine primile smo ukupno 331 sv. pričest. **V. Lehpamer, glavarica.**

Draga Baška. Ovog proljeća pošlo je pet naših članica Dj. dr. S. I. pred oltar Božji, da u sv. sakramentu ženidbe primi milost za svoj novi obiteljski život. Ponos je to i za naše društvo, jer pokazuje, da ono svoje članice lijepo odgaja i da taj odgoj ljudi znadu cijeniti. — Sve članice redovito primaju sv. sakramente; u korizmi smo pristupale i više nego obično. Ljuta zima uništila je i nama cvijeće, kojim smo kitile kip Bož. Srca. To nas potiče, da Isusu pružimo što više duhovnog cvijeća. **K. Tomašić, glavarica.**

Mače. Sv. Misijama, što smo ih imali u korizmi, obnovilo se i naše Djev. dr. S. I. na novu revnost. Dok je u veljači bilo 315 sv. pričesti; porasle su u ožujku na 650. Dalo nam Bož. Srce svetu ustrajnost u svojoj ljubavi! **A. Ivančir, glavarica.**

Drenovci. Na Bogojavljenje davalo je naše Djevojačko društvo S. I. predstavu »M o ć l j u b a v i«. O pokladama opet šalu »O k l'a'd'a«. Jedna i druga igra uspjela je u svakom pogledu sjajno. Čisti prihod namijenjen je za našu knjižnicu. Ostalo ide sve, hvala Božanskom Srcu, kako traže pravila. Sv. pričesti u siječnju i veljači prikazale smo 72. **A. Vilić, glavarica.**

Sv. Nedelja. Koncem g. 1928. imalo je naše Djev. gr. S. I. 74 članice, 16 kandidatkinja i 108 žena revniteljica u Ap. molitve. Kroz godinu primile su djevojke 1209 naknadnih sv. pričesti, a žene 719. Udale su nam se 3 članice, a dobru našu drugaricu B. Jovan sprovele smo do vječnog počinka. Na Bijelu nedelju pohodio je društvo vel. O. J. Vrbanek, upravitelj Apostolata, i potaknuo nas na novu revnost i ustrajnost. To će nam biti sada to lakše, što se i naš novi g. župnik A. Šćukanec vrlo zauzimlje za društvo. **O. T. glavarica**

Voća. Malo nas je u društvu, no ipak činimo što možemo u čast Bož. Srcu. Prva tri mjeseca primile smo 69 sv. pričesti. Očekujemo sv. Misije i u njima novi polet društva. **T. Stanko, glavarica.**

Han Kump. Vitez, Bosna. Naš utemeljitelj, veliki štovatelj Presv. Srca, pokojni nadbiskup dr. Josip Stadler, htio je ovdje podići zavod za slaboumnu djecu, ali ga u tome smrt spriječila. Njegovu plemenitu namisao želimo izvesti mi i podići »Dom sv. Josipa« s malom kapelicom. U tome domu hoćemo da ublažujemo bijedu slaboumne djece, najzapuštenijih sirota, koje često zanemaruju i vlastiti roditelji. — Trećinu potrebne svote već smo sabrale zahvaljujući kršćanskoj ljubavi, pa molimo i vas, braćo i sestre, malu pripomoć za ljubav prema Presv. Srcu Isusa, prijatelja **siromašne djece.**

Služavke maloga Isusa Han Kump. Vitez, Bosna.

HRVATSKO HODOČAŠĆE U LURD.

Već je prijavljeno u Lurdu na stotine tisuća hodočasnika raznih naroda, koji će ove godine doći onamo. I mi smo najavili naše hrvatsko hodočašće, jer je i nama po bl. Bernardici poručila Gospa: »Hoću da mi dolazi ovamo mnogo naroda. Hoću da dolaze u procesijama«.

Raspored hodočašća je slijedeći:

Dne 5. kolovoza u 5 sati poslije podne kreće hodočašće iz Zagreba. Preko Insbruka u Tirolu i Züricha i Basela u Švajcarskoj dolazi dne 6. kolovoza uveče u Pariz. U Parizu ostaje 3 dana. Hodočasnici pregledavaju Pariz, Versaj i prave izlete u Lizje, gdje je grob sv. Terezije od Maloga Isusa. 9. kolovoza poslije podne kreće se u Nevers, gdje je grob bl. Bernardice Subiru, kojoj se ukazivala Naša Gospa Lurdska. Drugi dan, 10. kolovoza, poslije podne ostavljaju hodočasnici Nevers i dolaze u Paray le Monial, svetište presvetoga Srca Isusova. 11. kolovoza se kreće prema Lurdu, kamo se dolazi 12. kolovoza o podne.

U Lurdu borave hodočasnici 12., 13., 14., 15. i 16. kolovoza, te uveče 16. kolovoza kreću preko Tuluze prema Marsilji. 17. kolovoza razgleda se Marsilja, a poslije podne kreće se prema glasovitom ljetovalištu gradu Nici. 18. kolovoza ujutro je polazak iz Nice i dolazak u Genovu poslije podne, gdje se razgleda grad i najljepše groblje na svijetu. U noći istoga dana dolazi se u Milan, gdje se ostaje cijeli dan 19. kolovoza. 20. kolovoza cijeli dan se ostaje u Veneciji. 21. se dolazi u Zagreb prije podne.

Cijena za cijeli put zajedno s hranom i prenoćivanjem u hotelima i troškovima za razgledavanje gradova i izletima prema programu bit će ukupno 4200.— Dinara. Tko želi poći s ovim hodočašćem, treba da se prijavi najkasnije do 1. srpnja i da pošalje unaprijed kaparu od 1000 Dinara. Poslije toga roka ne će se više primati prijave. Putnica će biti zajednička, pa će svaki hodočasnik morat od svoga sreskoga poglavarstva dobiti samo uvjerenje, da nema zapreke njegovom putovanju. Trošak za vizume snose hodočasnici sami, ali se odbor pobrinuo, da i ti troškovi budu veoma neznatni. Prijave za hodočašće šalju se na **Odbor za Lurdska hodočašća. Zagreb, Kaptol 29.**

HRVATSKE SESTRE SRCA ISUSOVA

koje su se nalazile na Rijeci, ostavile su Italiju i osnovale hrvatski samostan u Crikvenici. Svrha je samostanu brinuti se za siročad bez roditelja i učiti djecu jezike i glazbu u »dječjim vrtićima« i školama. Kreposne obrazovanije katoličke djevojke, koje imaju volju da služe Presvetom Srcu Isusovu u samostanu i tako Ga osobito štuju, neka se jave potpisanoj upravi. Od nje će moliteljice dobiti potanji naputak o uvjetima, uz koje će biti primljene.

Uprava Samostana Srca Isusova u Crikvenici, Hrv. Primorje.

KNJIGE:

Vjenčić Počasne Straže Srca Isusova. Sveščić u obliku molitvenika od 80 strana, iz kojeg doznajemo, da je »Počasnu stražu« lani podigao sv. Otac na nadbratovštinu za sve katolike u našoj državi. Zatim se tu nalaze jasno razložne upute, ređaju se pravila i napokon molitve s obrednikom za primanje u Stražu. Knjižica s lijepim sadržajem i uistinu umjetničkom slikom na čelu čini najbolji dojam. Dobiva se u Samostanu sv. Ksavera, Zagreb.

Dr. Josip Lang: Slava Presvetoj Krvi Isusovoj. Kako su ova razmatranja s molitvama omiljela narodu najbolje se vidi po tom, što evo po treći put izlaze. Najbolja im je preporuka ime njihova sastavljača. Stoji D. 4.—

Dr. Drag. Hren: Idite k Josipu. Ovaj je molitvenik već davno bio rasprodan. Kako je radi svoje vrijednosti bio od mnogih tražen, to je dr. Hren priredio novo izdanje. Uz kratki život velikoga sveca nalaze se tu različne pobožnosti, od kojih je osobita za mjesec ožujak, devetnica, litanije, molitve, pjesme. Namijenjen je svima, u prvom redu katoličkim muževima. Lijepo vezan stoji Din 20, sa zlatorezom Din 30.— , u kožu vezan Din 60.— Obje se ove knjige dobivaju kod »Narodna Prosvjeta« Zagreb, Kaptol 29.

Dr. Fra Oton Knezović: Franjevački idealizam. »Savremena pitanja« sv. 28—30. Mostar 1929. U 18 poglavlja prikazuje pisac evanđeoski idealizam, koji je zanio sv. Franju; prikazuje one velike ideje, koje su pokretale svim Franjinim akcijama, i koje su ga učinile velikim svecem i reformatorom. Djelo se čita s pravim duševnim užitkom. Pisano je s velikom odanošću prema Crkvi, sv. Franji i franjev. redu. Tu je bogati materijal za konferencije i upute za današnji život. Katolička inteligencija, osobito kler i mladost, dobiva u ovom djelu lijepi kažiput za život. Cijena mu je samo Din 24.— Naručuje se kod »Savremena pitanja«, Mostar.

Štefa Jurkić: Čipke. Darovita spisateljica htjela je u tom djelu da prikaže, kako se jedna duša diže iza postradale ljubavi zemaljske k nebeskoj, a pomaže joj u tom sv. mala Terezija čudesnim ukazanjem. Autorica dobro sluti u uvodu, da Svetica možda ne će biti posve zadovoljna s njezinom knjigom. Sv. Terezija je i za zemaljskog života bila puna razboritosti i kraj svega silnog i nježnog osjećanja tako puna snage, da bez sumnje ne bi odobrila što idealnom prikazivana obraćenica postavlja onakvu odgojiteljicu u azilu siročadi. I abbée se čini manje nego »običan«. Žao nam je što moramo to prigovoriti knjigi, koja inače ima sve odlike dosadanjeg rada autoričina i koja je bez sumnje pisana s najboljom nakanom .Lijepo ilustrirano djelo stoji Din 15.— vezano 25.— Narudžbe prima: Knjižnica dobrih romana Zagreb, Trg Kralja Tomislava 20.

DAROVI U OŽUJKU, 1929.

Za svete Mise: Berak IK 50 Cleveland AS Dol 2.— IS Dol 1.— MS Dol 1.— Djakovo AB 50 Galesburg MB Dol 1.— Hlebine TG 15 Ist I i KP 40 Lipik LŠ 25 Los Angelos Dol 5.— Lovilia Jova IP Dol 1.— Madaraševac AB 15 Mrzlopolje MG 15 Petrovsko AC 23 Pittsburg PC Dol 1.— Podgajci MP 10 Sharon SG Dol 2.— Varaždin VL 20 Vinkovci KC 30 Zagreb OK 20.

Za svetište S. I.: Bjelovar HM 10 Brlog AB 30 Chicago JG Dol 3.— Cleveland JR Dol 1.— Cvetković JC 50 Hrastovsko JV 10 Iqiqe PG 50 Jongstovn O.AS Dol 2.— Kašina AP 20 Lun PB 10 Madaraševac AB 15 Mrkopalj NN 10 Novoselec Križ KG 10 Omaha Neb. JB Dol 1.— Ostrovo VK 24 Pakrac MdM 10 Potturen VL 10 Račinovci MG 50 Sesvete Podr. BP 10 Sikirevci MC 10 Sisik AM 23 Sv. Ivan Žabno SK 50 Sv. Jana RH i R 100 Švica JP 20 Tršće MP 20 Varaždin SK 25 Vijaka MM 100 Vinkovci EL 10 Visoka Greda EK 10 Zagreb RK 60 MR 150.

U čast Srcu Isusovu: Andrijevci VM 10 Brezovljani JM 15 Brod n S. MB 10 Čabar MA 10 Djakovo MS 50 Don. Desinec KS 10 Gor. Bebrina MT 10 Gor. Vrba KB 20 Graduša JM 50 Gundinci MM 20 Jamnica LK 50 Kobaš LS 5 Lev. Varoš EJ 10 Ogulin MS 10 Privlaka LG 10 Rešetari KN 30 Rokovci MS 10 Sikirevci KŽ 10 Soljani MR 30 Subotica AM 50 Sudovac DT 10 Šag JB 10 Vel. Gorica ŠM 60 Veliko Selce MŽ 10 LŽ 10 Vrbova SR 10 Zagreb AB 50 AP 250 AS 20 DP 20 JH 35 SR 55.

U čast S. I. Srcu Mar., sv. Josipu, sv. Antunu, sv. Tereziji M. I., sv. Blažu i S. Celini: Glina RD 15 Kozarevac GA 40 Rokovci MS 50 St. Perkovci JB 25 Vinkovci NM 5.

Za raš. Glasnika S. I.: Alipašin Most JP 8 Bakarac FG 20 Banovci AP 10 Baškavoda MD 3 Beograd HA 15 Bihač MG 10 Brezn. Hum FG 13 Brod n. S. FP 10 SB 5 Chicago MK Dol 2.— Dubrovnik MT 8 Dubravica ŠL 20 Farmington MM Dol 1.— MM Dol 1.— Fužine DJ 20 Glogovnica FG 10 Gor. Predrevo MG 15 Gospić AK 100 Gradac KM 10 Hlebine TG 5 Kansas C. AL Dol 1.— IG Dol 1.— Kastav AS 51 Knin CJ 10 Kobaš AD 10 Konjić IT 3 Kravarsko LŠ 8 Ložišće VB 10 Martinska Ves SD 50 Njemci MR 100 Nova Gradiška JT 20 Omišalj JK 100 Osjek MR 10 Pitomača AL 12 Pittsburg PD Dol 1.— Postire SB 5 Požega MM 10 Retkovci MM 10 Rokovci MB 10 Sambor AG 10 Sarajevo OL 10 Sikirevci KD 50 Sombor BC 20 Split AK 20 ŠA 23 Starigrad KK 15 St. Perkovci SZ 10 Subotica J i MM 15 JP 10 Sušak EC 26 Sv. Barbara AV 10 Sv. Ivan Žabno SK 50 Travnik LJ 5 Trsat IL 24 Turbe JČ 8 Vrbanja FZ 50 Vrgorac JP 5 IV 15 Vrh MM 50 Vukovar LK 30 Zagreb AB 5 AK 5 AZ 5 BB 12 FT 10 GK 5 KM 5 MB 20 MK 5 NČ 10 NP 20 NN 100 OK 15 SM 5 SP 12 SK 20 ZB 5 ZT 35 Zemun SM 13.

Za Malo sjemenište D. I. u Travniku: SP 300.

Za kruh sv. Antuna: Bjelovar HM 10 Gerovo SK 20 Gjurgjevac MP 20 Ilok SB 10 Jaska MP 10 Lev. Varoš EJ 5 Novačka JR 30 Orahovica JD 25 Pakrac M d. M 10 Sikirevci MC 10 Sv. Ivan Žabno 10 Wilson MP Dol 1.— Zagreb OK 15 SR 50 Županja MŠ 50.

Za Svetište u Jeruzalemu: Bakar TM 10 Barberton IV 106.

Za ulje i svijeće Gospi Lurdskoj: Chicago Familija M Dol 3.—

Za Dom duhov. vježbi: Bakonja MK Pengö 2.— Farmington MM Dol 5.— Krasica FR 10 DC 10 Samobor MH 100 Vuka MŠ 50.

Za dar sv. Ocu Papi: Bakonja MK Pengö 1.—

Za Misije: Klinčaselo LK 20 Koprivno FC 5 Sikirevci PB 10 MC 10 Sušak EC 20 Zagreb PB 10.

O. Mesariću za katehiste: Bakar TM 10.

Za otkup i pokrštenje crnačke djece na imena: Po volji: Bakarac FG 100 — Stanislav Lončarić: Kansas C. AL Dol 2.— Mandaljena: Kutjevo MJ 100 — Josipa i Maksimilijan: Zagreb JJ 200 — O. Mesariću u Bengaliji za 4 dječaka na imena: Ilija, Ivan, Krstitelj, Božo i Gracija te jedne djevojčice na ime Terezija od M. I.: Barberton IV Din 500 za krštenje 2 crnačkih djevojčica na ime Jelka i Marija D i MK 30.

DOSTOJ SE, GOSPODINE, SVE KOJI NAM DOBRO ČINE, NAPLATITI ŽIVOTOM VJEČNIM!

Urednik Milan Pavelić D. I.
Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Lj. Dostal D. I., rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfirević D. I.

MJESEČNA NAKANA U LIPNJU:

Štujmo Presveto Srce naknađivanjem.

Posebne nakane za svaki dan.

1 S Pamfil. Crkva u Meksiku.

2 N **2. Duh.** Erazmo. Naše škole.
3 P Klotilda. Širenje pobožnosti Srca Isusova.
4 U Kvirin. Naši biskupi.
5 S Bonifacij. Redovnička zvanja.
6 Č Norbert. Revnost u službi Božjoj.
7 P Srce Isusovo. Obitelji posvećene Presv. Srcu.
8 S Srce Marijino. Ljubav k Majci Božjoj.

9 N **3. po Duh.** Primo. Radnici.
10 P Margarita. Ljubav k bližnjemu.
11 U Barnaba. Malo sjemenište u Travniku.
12 S Ivan Fakundo. Bolesnici.
13 Č Antun Pad. Franjevački redovi.
14 P Bazilije. Sjedinjenje istočnjaka s Crkvom.
15 S Vid. Blagoslov u gospodarstvu.

16 N **4. po Duh.** Ivan Fr. Regis. Obraćenje grješnika.
17 P Adolf. Pretplatnici Glasnika.
18 U Efrem. Katolici u Rusiji.
19 S Julijana. Red Kćeri Božje ljubavi.
20 Č Silverij. Poniženje neprijatelja sv. Crkve.
21 P ALOJZIJ Mjes. zašt. Prvopričesnici.
22 S Pavlin. Književnici i novinari.

23 N **5. po Duh.** Agripina.
24 P Rođenje Ivana Krst. Ljubav k pokori.
25 U Vilim. Napastovani.
26 S Ivan i Pavao. Naši pokojnici.
27 Č Ladislav. Svjetovni poglavari.
28 P Irenej. Branitelji sv. vjere.
29 S Petar i Pavao. Ljubav k sv. Ocu Papi.

30 N **6. po Duh.** Spomen sv. Pavla. Obraćenje židova.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Opća mjes. nakana u srpnju: **Zatvorene duhovne vježbe.**
Misijska nakana: **Protiv pogibli od boljševizma u misijama.**